

مُسلماں یاراں دے حوالے دے نال میری لکھت پڑھت میریاں لکھیاں ہوئیاں مضموناں دی
رائیں بہت بااثر ثابت ہوئی اے۔ میں ایہناں مضموناں دا اوہناں دے لئی ترجمہ وی کروایا
اے۔ ایہدا عنوان سی پئی یسوع مسیح خُدا دا بیٹا کیویں ہوسکدا اے جدوں پئی خُدا تے صرف
اک ای اے۔ ایہنوں ایس ویب سائٹ تے انگریزی دے وچ

<http://Christianthinktank.com/howson.htm>

تے اُردو تے پنجابی دے وچ ایس ویب سائٹ تے ویکھیا جاسکدا اے

http://Urdu-ctt.com/M_menu.html

http://Punjabi-ctt.com/M_menu.html

اوہنے ایہدے جواب دے وچ مینوں کجھ ہور سوال وی کیتے سن۔

میں ایہنوں بہت واری پڑھ چکیا آں تے ہر واری جدوں میں ایہنوں پڑھدا آں تے اپنی روح
دے وچ وہدی ہوئی خوشی محسوس کردا آں۔ میں تہاڈا بہت شکر گزار آں پئی تسی میری
خاطر ایہہ ممکن کیتا اے۔

بہت شکریہ پئی ہُن میرے کول بہت ساریاں گلاں نے جیہڑیاں ایہہ ثابت کردیاں نے پئی
مسیح یسوع ای خُدا دا بیٹا اے۔ میں ایس توں پہلاں ایویں دی تعلیم دے بارے دے وچ
نہیں سکھیا اے حقیقی طور تے اک مُسلماں دے لئی ایہہ اک گہرا مطالعہ اے۔ میرے
دوست میں ایہدے توں بہت ای مُتاثر ہويا آں۔ میں ہر ممکن حد تیکر قائل ہو گیا آں پئی
یسوع مسیح ای خُدا دا بیٹا اے۔ پر ایہدی وجہ توں میرے دل دے وچ کجھ ہور سوال پیدا

ہو گئے نے۔ مہربانی کر کے ناراض نہ ہونا میں ایہناں نوں صرف ایس لئی ایس لئی پچھدا پیا
آں پئی میں کجھ ہور جاننا چاہندا آں۔ جیویں پئی:

میں ایس تعلق دے نال کجھ ہور وضاحت چاہندا آں پئی یسوع مسیح ای خُدا دا بیٹا اے۔ پر
ایویں وی تے ہے پئی اک ایماندار نوں وی خُدا دا بیٹا آکھیا گیا اے۔ [میرا ایمان اے پئی
ایہہ زمینی باپ پٹے دے رشتے دی طرح نہیں اے]

اسی بُنیادی مضمون دے وچ ایس گل نوں سکھیا اے پئی یسوع مسیح نوں مختلف معنیاں دے
وچ خُدا دا بیٹا آکھیا گیا اے۔

او مسیحا اے جیہڑا داؤد دی نسل تے سارے اسرائیل دا بادشاہ اے۔ او ایس صورت دے وچ
ایس خطاب دا حامل اے پئی او خُدا دا بیٹا اے۔ ایہدے توں مراد اجیہا بیٹا اے جنوں خُدا
نے مسیح کیتا اے تے او خُدا دے اختیار دے ہیٹھاں بادشاہی کردا اے۔ جدوں داؤد تے
اوپدیاں فرزندوں دے وچوں بادشاہ ہون دے لئی مسیح کیتے گئے جیویں پئی سلیمان، حزقیہ تے
یسوع مسیح تے اوہناں نوں بادشاہی دا تاج عطا کیتا گیا سی۔ خُدا ایس تاج پوشی دی رسم نوں
نوی پیداؤش دے نال تشبیہ دیندا اے۔ پئی خُدا نے ایس حاکم نوں تسلیم کر لیا اے پئی او
ایس زمین دے اُتے اوہدے نمائندے دی حیثیت دے نال حکمرانی کرے۔ جیویں پئی اسی

ويكهدے آك پئي بادشاهان نے اپنياں پُتراں نوں وكهرياں وكهرياں شهراں دے وچ حاكم مُقرر

كيتا سي۔ تے زبور ۲ دے وچ داؤد نبی دی بادشاهي نوں ايويس بيان كيتا گيا اے:

قوماں كيوں طيش دے وچ نے

تے لوڪ كيوں باطل خيال بنه دے نے؟

خُداوند تے اوهدے مسيح دے خلاف

زمين دے بادشاه صف آرائي كركے

تے حاكم آپس دے وچ مشوره كركے آكهدے نے

اَو اسي اوهنال دے بندهن توڑ ديئے

تے اوهنال دياں رسيان اپنے اُتوں اُتار ديئے۔

او جيهر اُسمان اُتے تخت نشين اے او هسيگا۔

خُداوند اوهنال دا مذاق اُڑائے گا۔

تے فير او اپنے غضب دے وچ اوهنال دے نال كلام كركے گا۔

تے اپنے قمر شديد دے وچ اوهنال نوں پريشان كر ديونے گا۔

ميين تے اپنے بادشاه نوں

اپنے پاك پهراڙ صيون اُتے بٹھا چكيا آں۔

ميين اوس فرمان نوں بيان كراں گا۔

خداوند نے مینوں آکھیا اے پئی تُو میرا پتر ایں۔

اُج تُو میرے توں پیدا ہويا ایں۔

میرے توں منگ تے میں قوماں نوں تیری میراث دے لئی
تے زمین دے انتہائی حصے تیری ملکیت دے لئی تینوں بخشاں گا۔

تُو اوہناں نوں لوہے دے عصا دے نال توٹیں گا۔

کھمار دے برتن دی طرح تُو اوہناں نوں چکنا چور کر دیویں گا۔

ایویں اے بادشاہو! دانے بن جاؤ

اے زمین دیو عدالت کرن والیو تربیت پاؤ۔

ڈردے ہوئے خداوند دی عبادت کرو۔

کمدیاں ہوئیاں خوشی مناؤ۔

پتر نوں چھمویں ایویں نہ ہوئے پئی او قہر دے وچ آوئے تے تھی راہ وچ ای مر جاؤ

کیوں جے اوہدا غضب چھیتی بھڑکن نوں اے۔

مبارک نے او سارے جہناں دا توکل اوہدے اُتے ہے۔

تے فیر سموئیل ۷ باب دی ۸ توں ۱۷ آیت دے وچ ایویں لکھیا ہويا اے:

تے ہُن توں میرے بندے داؤد نوں آکھ پئی رب الافواج ایویں آکھدا اے پئی میں تینوں بھیڑ
سالے توں جتھے بکریاں دے پکھے پکھے پھردا سی لیا تاں پئی توں میری قوم اسرائیل دا پیشوا
ہونیں۔ تے میں جتھے جتھے تو گیا تیرے نال رہیما۔ تے تیریاں ساریاں ویریاں نوں تیرے
اگوں وڈ دتا تے میں دُنیاں دیاں وہڈیاں لوکاں دی طرح تیرا ناں وہڈا کراں گا۔ تے
میں اپنی قوم اسرائیل دے لئی اک تھان مقرر کراں گا تے اوتھے اوہناں نوں جماواں گا۔ تاں
پئی او اپنی ای تھان وچ وسن تے فیر ہٹائے نہ جاوے۔ تے شرارت دے فرزند فیر اوہناں نوں
دکھ نہ دے پاوے گے جیویں پئی پہلاں ہندا سی۔ تے جیویں اوس دن توں ہندا آیا اے جدوں
توں میں حکم دتا اے پئی میری قوم اسرائیل دے اُتے قاضی ہون گے تے میں ایویں کراں
گا پئی تینوں تیریاں ساریاں ویریاں توں آرام ملے۔ سوائے اسدے خُداوند تینوں دسدا اے پئی
خُداوند تیرے گھر نوں بنائے رکھے گا۔ تے جدوں تیرے دن پورے ہو جاوے گے تے تو اپنے
باپ دادے دے نال سو جاویں گاتے میں تیرے بعد تیری نسل نوں جیہڑی تیرے صُلب
وچوں ہونے گی کھڑا کر کے اوہدی سلطنت نوں قائم کراں گا۔ او ای میرے نال دا اک گھر
بنائے گاتے میں اوہدی سلطنت دا تخت ہمیشہ دے لئی قائم کراں گا۔ تے میں اوہدا باپ
ہواں گاتے او میرا بیٹا ہونے گا۔ جے او خطا کرے تے میں اوہنوں آدمیاں دی لاٹھی دے
نال تے بنی آدم دیاں تازیانیاں دے نال تنبیہ کراں گا۔ پر میری رحمت اوہدے توں وکھ نہ
ہونے گی جیویں میں اوہنوں ساؤل توں وکھ کیتا جنوں میں تیرے اگوں دَفْع کیتا اے۔ تے

تیرا گھرتے تیری سلطنت ہمیشہ تیکر بنی رہوے گی۔ تیرا تخت ہمیشہ دے لئی قائم کیتا جاوے گا۔ جیویں ایہہ ساریاں گلاں تے ایہہ ساری رویا سی اویں ای نائن نے داؤد نوں آکھیا۔
یسوع مسیح بطور مسیحا ایویں خُدا دا بیٹا سی تے او ای حقیقی معنیاں دے وچ ابنِ داؤد اے پئی ایس ابدی تخت دیاں وعدیاں نوں پورا کرے۔ او ایہناں معنیاں دے وچ وی خُدا دا بیٹا اے جیویں اسی کسے دے کردار نوں بیان کردیاں ہوئیاں آکھدے آں پئی ایہہ ابنِ برق یا ابنِ امن اے۔

پر اسی ایہہ ویکھدے آں پئی اوہدا اپنے آپ نوں خُدا دا بیٹا آکھنا ایہناں ساریاں اصطلاحاں توں بہت اُچا اے۔ اوہدا اپنے آپ نوں ایس ناقابلِ فہم واحدیت تے پاکیزگی تے خُدا دے نال یک جہتی نوں ایہناں بلندیوں دے اُتے ظاہر کرنا اوہدی زمین جیاتی دے کامل کردار دے وچوں عملی طور تے ظاہر ہندا اے تے ایہہ اوہدے ایس دعوے دی تصدیق اے۔ کیوں جے اوہنے اپنی بے عیب ذات دے وچ خُدا دے جلال دا واضح اظہار کیتا اے۔

اپنے ایس مضمون دی بنیاد اسی اپنے پہلے مضمون دے اُتے ای رکھاں گے۔ پر اسی صرف ایس تعلق دے نال ای گل کراں گے پئی کیویں ساڈی فرزندیت یسوع مسیح دی فرزندیت توں وکھری اے۔

کجھ پہلوواں توں اسی ایہنوں تیناں قسماں دے تصور دے نال لیندیاں ہوئیاں ایہدی وضاحت دے ول نوں وہداں گے۔

خُداوند یسوع مسیح دی فرزندیت سُورج دی طرح اے۔ تے ساڈی فرزندیت چن دی طرح اے جیہڑا صرف سورج دی لونوں لیندیاں ہوئیاں ساڈی تیکر پہنچاؤندا اے۔ یسوع مسیح دا بیٹا ہونا اک اصلی تصویر اے جدوں پئی ساڈا بیٹا ہونا اک تصویر دی نقل اے۔ جیویں پئی اسی حقیقی تصویر نوں ویکھدیاں ہوئیاں اوہدے ورگی تصویر بناون دی کوشش کردے آں۔ پر اسی ایہدی حقیقی بناوٹ تے اہمیت تیکر نہیں پہنچ سکدے آں۔ یسوع مسیح دا بیٹا ہونا اک پہاڑ دی طرح اے جدوں پئی ساڈا بیٹا ہونا ایہدی اک تصویر دی طرح اے جہدے وچ وزن تے مواد نہیں سگوں صرف اوہدی شکل ای موجود اے۔ جیویں جیویں اسی نظریاتی تصوراں توں الہی نکتیاں دے ول نوں وہدے آں تے ساڈے اگے کجھ ایویں دے بیانات آوندے نے:

یسوع مسیح دی ابنیت ہر لحاظ دے نال ابدی اے۔ مطلب ایہہ پئی ایہدی کوئی ابتدا نہیں اے۔ (اوہمیشہ توں سی ایہتھوں تیکر پئی او دُنیا دی ابتدا توں وی پہلاں توں سی) تے اوہدا کوئی اختتام نہیں سی۔

ساڈی ابنیت صرف اک لحاظ دے نال ابدی اے پئی ایہہ اک خاص ویلے تے شروع ہندی اے پر ایہدا کوئی انت نہیں اے۔

یسوع مسیح دی ابنیت بُنیادی سی۔ او ایویں دی شخصیت سی جیہڑا خُدا دا بیٹا سی تے اوہنے مکمل انسانی جامہ پایا سی تے زمین اُتے انسانی شکل وچ آکے ناصرت دے وچ یسوع مسیح

ناصری دے روپ وچ جنم لیا سی۔ اوہنے بے عیب تے کامل زندگی گزارى سی تے ایس جسم
دے وچ ای اوہنے ازلی تے ابدی ہستی دی سانوں پچھان بخشی سی جنوں اسی نویں عہد نامے
دی وچ خُدا باپ آکھدے آں۔

ساڈی ابنیت قانونی اے کیوں جے سانوں خُدا دے خاندان دے وچ پترال دے طور تے اپنایا
گیا اے۔ اسی صرف انسانی فطرت رکھدے آں تے کسی وی طور تے اسی خُدا دیاں خوبیاں نوں
اپنی فطرت توں ظاہر نہیں کر سکدے آں۔ (نواں عہد نامہ سانوں سکھاوندا اے پئی خُدا باپ
خُدا ئے پاک روح دی رائیں ساڈیاں دلاں دے وچ وسدا اے) پر یاد رکھو پئی خُدا دی فطرت
ساڈی فطرت دے وچ شامل نہیں ہو سکدی اے تے اسی الہی نہیں بن سکدے آں۔

جدوں اسی یسوع مسیح دی ابنیت دے اُتے گل بات کردے آں تے یاد رکھو پئی اسی خُدا باپ
دی پچھان خُداوند یسوع مسیح دی رائیں حاصل کردے آں جیہڑا خُدا باپ دے وچ اک ای
اے۔ اسی خُداوند یسوع مسیح دی زمینی حیاتی دے وچ ویکھدے آں پئی اوہنے خُدا باپ دے
جلال نوں اپنیاں حیاتیاں دے وچوں ظاہر کیتا اے۔ او اوہناں ساریاں کماں دے وچ خُدا باپ
دے نال سی جنناں نوں خُدا کردا اے۔ خُدا آپ خُداوند یسوع مسیح نوں عزت دیندا اے تے
اوہنوں مُردیاں دے وچوں جیوندہ کردا اے۔

ساڈی ایمانداراں دی پچھان خُدا دے فرزند ہُنڈیاں ہوئیاں نہ تے خُدا دی پچھان دے وچ تے
نہ ای یسوع مسیح دی پچھان دے وچ شریک ہُنڈی اے۔ اسی سارے ایماندار خُدا دے وچ

ہندیاں ہوئیاں اک آل پر اسی خُدا باپ تے یسوع مسیح دے برابر نہیں آں۔ بھاویں جے کجھ
تھاواں تے یسوع مسیح نے سانوں بھائی تے بچھو وی آکھیا اے۔

یسوع مسیح دا کردار خُدا باپ دے کردار دا کامل تاثر، کامل پرچھاواں تے کامل مُکاشفہ سی۔
اتھے پُرانے عہد نامے دے وچ بیان کیتا جاوَن والا تاثر باپ دا پرچھاواں تے پُتر دا پرچھاواں
اتھے ٹھیک پورا ہندا اے۔

خُدا دے لے پالک پُتر ہون دے ناطت ساڈے توں ایہہ توقع کیتی جاندی اے پئی اسی خُدا
دے پٹے دی شبیہ دے وچ وھدیے۔ تے ایہہ توقع کیتی جاندی اے پئی اسی خُدا باپ دے
کردار نوں اپنیاں جیتیاں توں ظاہر کریے۔ اسی ایہنوں کاملیت دے نال نہیں کردے پئے
آں۔ تے خُدا دے کردار دے نال ساڈی مُشاہت دے وچ کمی بیشی آسکدی اے۔ جہدا
انحصار ایس گل دے اُتے ہے پئی اسی اپنیاں جیتیاں نوں کیویں بسر کردے پئے آں۔ جی
اُٹھن دے بعد اسی خُدا دے کردار دے وچ اک ہو جاواں گے پر یاد رکھو پئی اسی روح دے وچ
اک نہیں ہواں گے، سگنوں اسی ہمیشہ انسان ای رہواں گے۔ پر اوس ویلے دے آون توں
پہلاں اسی خُدا باپ دے کردار دی اک نقل آں جیہڑی کامل نہیں اے۔

ایہدے وچ کوئی شک نہیں اے پئی اسی ابنیت دے حوالے دے نال بہت معنیاں وچ
خُداوند یسوع مسیح دے برعکس آں۔ جیویں پئی:

ساڈے بارے دے وچ نہیں آکھیا گیا اے پئی اسی خُدا باپ دے نال ابدی وجود رکھدے سی۔
یوحنا ۱۷ باب دی ۵ آیت وچ بیان اے پئی: تے ہُن اے باپ تُو اوس جلال دے وچ جیہڑا
میں دُنیا دی پیدائش توں پہلاں تیرے نال رکھدا سی مینوں اپنے نال جلالی بنا دے۔
اسی آسمان توں نہیں اُترے آں۔ یوحنا ۶ باب دی ۳۸ آیت دے وچ یسوع مسیح دے بارے
دے وچ لکھیا اے: کیوں جے میں آسمان توں ایس لئی نہیں اُتریا آں پئی اپنی مرضی دے
موافق عمل کراں سگوں ایس لئی پئی اپنے بھینجی والے دی مرضی دے موافق عمل کراں۔
اسی ایس لائق نہیں آں پئی لوکی ساڈے اُتے ایمان لیاون سگوں ایہہ صرف خُدا باپ تے خُدا
دا بیٹا اے جیہڑا پئی ایس لائق اے۔ ایہدا ثبوت یوحنا ۹ باب دی ۳۵ توں ۳۸ آیت دے
وچ ملدا اے:

یسوع نے سُنیا پئی اوہناں اوہنوں باہر کڈھ دتا اے تے جدوں اوہنوں ملیا تے پچھیا پئی کیہ تُو
خُدا دے پتر اُتے ایمان لیاوندا ایں؟ اوہنے جواب وچ آکھیا پئی اے خُداوند او کون اے پئی
میں اوہدے اُتے ایمان لیاواں؟ یسوع نے اوہنوں آکھیا پئی تُو تے اوہنوں ویکھیا اے تے
جیہڑا تیرے نال گلاں کردا اے او ای اے۔ اوہنے آکھیا اے خُداوند میں ایمان لیاوندا آں تے
اوہنوں سجدہ کیتا۔

ایس حوالے دے وچ اسی ویکھدے آں پئی یسوع مسیح اپنے آپ نوں دونواں پہلوواں توں
اوہدے اُتے ظاہر کردے نے۔ پئی او ای نجات دا منبع تے حقیقی نجات دیون والا اے۔ کتے

وی یسوع مسیح دے اُتے ایمان لیاون توں منع نہیں کیتا گیا اے استھوں تیکر پئی فریسیاں دے موجودگی دے وچ وی ایس گل د ابرملا اظہار کیتا گیا اے۔ یوحنا ۳ باب دی ۱۵ آیت وچ بیان اے: جیہڑا وی اوہدے اُتے ایمان لیاوندا اے او ہمیشہ دی حیاتی پاوندا اے۔

اسی حتمی وفاداری دا دعویٰ نہیں کر سگدے آں۔ متی ۱۰ باب دی ۷ آیت دے وچ لکھیا ہویا اے: جیہڑا کوئی ماں یا باپ نوں میرے توں بہتا عزیز رکھدا اے او میرے لائق نہیں اے۔ تے جیہڑا کوئی پٹے یا بیٹی نوں میرے توں بہتا عزیز رکھدا اے او میرے لائق نہیں اے۔

سانوں عزت تے دتی گئی اے پر اسی خُدا دے وجود دے وچ شریک نہیں آں۔ یوحنا ۵ باب دی ۲۲ تے ۲۳ آیت دے وچ لکھیا ہویا اے: کیوں جے باپ کسے دی وی عدالت نہیں کردا اے سگوں اوہنے عدالت دے سارے کم نوں پٹے دے سُپرد کیتا ہویا اے۔ تاں پئی سارے لوکی پٹے دی عزت کرن جیویں باپ دی عزت کردے نے۔ جیہڑا پٹے دی عزت نہیں کردا اے او باپ دی جنمے اوہنوں بھیجیا اے عزت نہیں کردا اے۔

سانوں کوئی اختیار حاصل نہیں اے پئی اسی پاک روح نوں زمین اُتے بھیج سکئیے۔ پر یسوع مسیح نوں ایہہ اختیار حاصل اے۔ یوحنا ۱۵ باب دی ۲۶ آیت دے وچ لکھیا ہویا اے: پر جدوں او مددگار آوے گا جنوں میں تہاڈے کول باپ دے ولوں بھیجاں گا یعنی سچائی دا روح جیہڑا باپ دے ولوں صادر ہندا اے تے او میری گوائی دیوے گا۔ تے یوحنا ۱۶ باب دی ۷ آیت دے وچ لکھیا ہویا اے: پر میں تہانوں آکھدا آں پئی میرا جانا تہاڈے لئی فائدہ مند

ہوئے گا۔ کیوں بے میں نہ جاواں تے او مددگار تہاڈے کول نہیں آوئے گا پر بے جاواں تے
اوہنوں تہاڈے کول بھیج دیواں گا۔

اسی کسے وی طرح دے نال خُدا دی طرح نہیں آں پر یوحنا ۱۴ باب دی ۹ آیت دے وچ
یسوع مسیح ایویں آکھدے نے پئی: یسوع نے اوہنے آکھیا پئی اے فلیپس! میں اپنی دیر توں
تہاڈے نال آں کیہ تُو مینوں نہیں جاندا ایں؟ جہنے مینوں ویکھیا اوہنے باپ نوں ویکھیا۔ تُو
کیوں آکھدا ایں پئی باپ نوں مینوں وکھا؟ اسی کسے وی طرح دے نال ایہہ ظاہر نہیں
کر سگدے آں پئی اسی باپ دے برابر آں۔ یوحنا ۵ باب دی ۱۷ تے ۱۸ آیت دے وچ ایویں
لکھیا ہویا اے: پر یسوع نے اوہناں نوں آکھیا پئی میرا باپ اے تیکر کم کردا اے تے میں وی
کم کردا آں ایس سببوں یہودی ہور وی بہتا اوہنوں قتل کرن دی کوشش کرن لگے پئی او نہ
صرف سبت دا حکم توڑدا اے سگوں خُدا نوں خاص اپنا باپ آکھ کے اپنے آپ نوں خُدا دے
برابر بناوندا اے۔

اسی اپنیاں کماں دی رائیں خُدا دیاں کماں دے وچ شریک نہیں ہوسگدے آں۔ یوحنا ۵ باب
دی ۱۹ تے ۲۰ آیت دے وچ لکھیا اے:

پس یسوع نے اوہناں نوں آکھیا پئی میں تہانوں سچ آکھدا آں پئی بیٹا آپ کجھ نہیں کر سگدا
اے سوا اوہدے جو باپ نوں کردیاں ویکھدا اے کیوں بے جہناں کماں نوں او کردا اے اوہناں

نوں بیٹا وی او یویں ای کردا اے۔ ایس لئی پئی باپ بیٹے نوں عزیز رکھدا اے تے چنے کم آپ
کردا اے اوہنوں دکھاندا اے۔

اسی ایہہ دعویٰ نہیں کر سگدے آں پئی ساڈی پاکیزگی دا معیار لینا اچا اے پئی اسی خُدا باپ
نوں دیکھیا اے۔ متی ۱۱ باب دی ۲ آیت دے وچ لکھیا ہویا اے: میرے باپ دے ولوں
سارا کجھ مینوں سوچیا گیا اے تے کوئی بیٹے نوں نہیں جاندا سوائے باپ دے تے کوئی باپ
نوں نہیں جاندا سوائے بیٹے دے تے اوہدے جمدے اُتے بیٹا اوہنوں ظاہر کرنا چاہوئے۔
تے فیر یوحنا ۶ باب دی ۴۶ آیت دے وچ ایویں لکھیا ہویا اے:

ایہہ نہیں پئی کسے نے باپ نوں دیکھیا اے پر جیہڑا خُدا دے ولوں اے اوہنے ای خُدا نوں
دیکھیا اے۔

اسی ایہہ نہیں آکھ سگدے آں پئی اسی کامل، بے عیب آں تے خُدا نوں خُوش کردے پئے
آں۔ یوحنا ۸ باب دی ۲۹ آیت دے وچ لکھیا ہویا اے: تے جنے مینوں بھیجیا اے او میرے
نال اے۔ اوہنے مینوں کلیاں نہیں چھڈیا اے کیوں جے میں ہمیشہ او ای کم کردا آں
جیہڑے اوہنوں پسند آوندے نے۔

تے یوحنا ۸ باب دی ۴۶ آیت دے وچ لکھیا ہویا اے: تہاڈے وچوں کون میرے اُتے گناہ
ثابت کردا اے؟

تے سانوں میرے خُداوند تے میرے خُدا آکھ کے نہیں سدیا گیا اے۔ یسوع نوں ای میرے خُداوند تے میرے خُدا آکھیا گیا اے کیوں جے او حقیقی خُدا دا بیٹا اے۔ یوحنا ۲۰ باب دی ۲۷ توں ۲۹ آیت دے وچ بیان کیتا گیا اے: فیر اوہنے توما نوں آکھیا اپنی اُنکلی کول لیا کے میریاں ہتھیاں نوں ویکھ تے اپنا ہتھ لیا کے میری پسلی دے وچ پاتے بے اعتقاد نہ ہو سگوں اعتقاد رکھ۔ توما نے جواب دے وچ اوہنوں آکھیا اے میرے خُداوند! اے میرے خُدا! یسوع نے اوہنوں آکھیا تُو تے مینوں ویکھ کے اسمان لیایا ایں مبارک نے او جیہڑے بغیر ویکھے اسمان لیائے نے۔

اسی ہر تھیاں تے اک ای ویلے دے وچ اپنے آپ نوں ظاہر نہیں کر سگدے آں۔ پر خُدا دا بیٹا خُداوند یسوع مسیح ایس قُدرت نوں رکھدا اے۔ متی ۱۸ باب دی ۲۰ آیت دے وچ لکھیا ہویا اے: کیوں جے جتھے دو یا تِن میرے نال توں اکٹھے نے او تھے میں اوہناں دے وچ موجود آں۔ تے متی ۲۸ باب دی ۱۸ توں ۲۰ آیت دے وچ لکھیا ہویا اے: یسوع نے کول آکے اوہناں دے نال گلاں کیتیاں تے آکھیا پئی اسمان تے زمین دا سارا اختیار مینوں بخشیا گیا اے۔ تے تُوں جا کے ساریاں قوماں نوں شاگرد بناؤ تے اوہناں نوں باپ تے بیٹے تے پاک رو دے نال توں بپتسمہ دو۔ اوہناں نوں ایہہ تعلیم دو پئی اوہناں ساریاں گلاں دے اُتے عمل کرن جنہاں دا میں تہانوں حکم دتا اے تے ویکھو میں دُنیا دے اخیر تیکر ہمیشہ تہاڈے نال آں۔

اسی اپنے آپ نوں مُردیاں دے وچوں جیوندہ نہیں کر سگدے آل پر خُدا دا بیٹا یسوع مسیح
ایہدے اُتے قادر اے۔ یوحنا ۱۰ باب دی ۱۷ اتے ۱۸ آیت دے وچ ایویں بیان کیتا گیا اے۔
باپ میرے نال ایس لئی محبت رکھدا اے پئی میں اپنی جان دیندا آل تاں پئی اوہنوں فیر لے
لیواں کوئی اوہنوں میرے توں کھوندا نہیں سگوں میں آپ ای اوہنوں دیندا آل۔ مینوں
اوہنوں دیون دا وی اختیار اے تے اوہنوں لیون دا وی اختیار اے۔

او لوکی جیہڑے ساڈے قریبی نے او سانوں خُدا دے پتر نہیں آکھدے نے۔ متی ۱۴ باب دی
۳۳ آیت دے وچ لکھیا ہویا اے: تے جیہڑے کشتی اُتے سوار سن اوہناں نے اوہنوں سجدہ
کر کے آکھیا پئی ایہدے وچ کوئی شک نہیں اے پئی تُو خُدا دا بیٹا ایس۔ تے متی ۱۶ باب دی
۱۶ آیت دے وچ لکھیا ہویا اے: شمعون پطرس نے جواب وچ آکھیا تُو جیوندے خُدا دا بیٹا مسیح
ایس۔

تے یوحنا ۱۱ باب دی ۲۶ توں ۳۰ تے ۳۲ آیت دے وچ لکھیا ہویا اے: یوحنا نے جواب دے
وچ اوہنے آکھیا پئی میں پانی دے نال پستسمہ دیندا آل۔ تہاڈے وچکار اک بندہ کھلوتا اے
جنوں تسی نہیں جاندے او یعنی میرے بعد آون والا جمدی جُتی دا تسمہ میں کھولن دے لائق
نہیں آل۔ ایہہ گلاں یردن دے پار بیت عنیاہ دے وچ واقع ہوئیاں۔ جتھے یوحنا پستسمہ دیندا
سی۔ دوجے دن اوہنے یسوع نوں اپنے ول نوں آوندیاں ویکھ کے آکھیا پئی ویکھو ایہہ خُدا دا برہ
اے جیہڑا دُنیا دے گناہ چک لے جاندا اے۔ ایہہ او ای جمدی بارے دے وچ میں آکھیا سی

اک بندہ میرے بعد آوندا اے جیہڑا میرے توں مُقدم ٹھہریا اے کیوں جے او میرے توں پہلاں اے۔۔ ایویں میں ایہہ ویکھیا تے گواہی دتی اے پئی ایہہ خُدا دا بیٹا اے۔
 یسوع مسیح دے تعلق دے نال ایہہ بیان کیتا گیا اے پئی او ایس کائنات دی تخلیق دے سارے کم دے وچ شریک سی۔ گلوسیوں ۱ باب دی ۱۵ آیت دے وچ لکھیا ہویا اے: او اندیکھے خُدا دی صورت تے تمام مخلوقات توں پہلاں مولود اے۔ کیوں جے اوہدے وچ ای ساریاں شیواں پیدا کیتیاں گئیاں۔ اُسمان دیاں ہون یا زمین دیاں۔ ویکھیاں ہون یا اندیکھیاں۔ تخت ہون یا ریاستاں یا حکومتاں یا اختیارات۔ ساریاں شیواں اوہدے وسیلے دے نال تے اوہدے ای لئی پیدا ہوئیاں نے۔

یسوع مسیح اپنی قُدرت دے کلام دے نال ایس کائنات نوں سنبھالدا اے۔ عبرانیوں ۱ باب دیاں پہلیاں ۳ آیتاں دے وچ ایویں لکھیا ہویا اے:

اگلے زمانے دے وچ خُدا نے باپ دادے دے نال حصہ بہ حصہ تے طرح بہ طرح نبیاں دی رانیں کلام کر کے ایس زمانے دے اخیر دے وچ ساڈے نال پتر دی رانیں کلام کیتا اے۔
 جنوں اوہنے ساریاں شیواں دا وارث ٹھہرایا اے تے جہدے وسیلے اوہنے عالم وی پیدا کیتے نے۔ او اوہدے جلال دا پرتوتے اوہدی ذات دا نقش ہو کے ساریاں شیواں نوں اپنی قہدرت دے کلام دے نال سنبھالدا اے۔

یسوع مسیح خُدا باپ دے جلال دا نقش اے جیویں پئی ایتھے بیان کیتا گیا اے۔ پئی او اوہدے
 جلال دا پر توتے اوہدی ذات دا نقش ہو کے ساریاں شیواں نوں اپنی قُدرت دے کلام دے نال
 سنبھالدا اے۔ یسوع مسیح حیاتی دا مالک، نجات دیون والا، موت نوں تباہ کرن والا تے ایس
 دُنیا دا بچاون والا اے۔ اعمال ۳ باب دی ۱۵ آیت دے وچ لکھیا ہویا اے: پر حیاتی دے مالک
 توں قتل کیتا جنوں خُدا نے مُردیاں دے وچوں جلایا اوہدے اسی گواہ آں۔ عبرانیوں ۲ باب
 دی ۱۰ آیت دے وچ لکھیا ہویا اے: اوہناں دی نجات دے بانی نوں دُکھاں دے وسیلے کامل
 لے۔ تے ۲ تیمتھیس ۱ باب دی ۱۰ آیت دے وچ لکھیا اے: پر ہُن ساڈے مُنخی یسوع مسیح
 دے ظہور توں ظاہر ہویا جنہں موت نوں نیست تے بقا نوں اوس خُو شخبری دے وسیلے دے نال
 روشن کیتا اے۔ تے یوحنا ۴ باب دی ۴۲ آیت دے وچ لکھیا ہویا اے: تے اوس عورت نوں
 اگھیا پئی ہُن اسی تیرے آکھن دے نال ای ایمان نہیں لیاندے آں کیوں جے اسی آپ سُن لیا
 تے جاندا اے آں پئی ایہہ فی الحقیقت دُنیا دا مُنخی اے۔ ایہہ ساریاں تے ایہناں دے علاوہ ہور
 بہت ساریاں صفتاں نے جنہاں نوں اسی نویں عہد نامے دے وچ یسوع مسیح دے تعلق دے
 نال ویکھدے آں۔ اوہدی جلالی فطرت تے اوہدے اعلیٰ معیار نوں نویں عہد نامے دی ہر اک
 آیت دے وچ وضح کیتا گیا اے۔ ہر او بندہ جیہڑا نویں عہد نامے نوں پوری ایمانداری دے
 نال پڑھدا اے اوہدا سامنا ایس حقیقت دے نال ہندا اے پئی یسوع مسیح دی کامل شخصیت
 اک عام انسان توں لامحدود طور تے اعلیٰ تے ارفع اے۔

او تاریخی طور تے خُدا باپ دی کامل شبیہ سی۔

عبرانیوں اباب دی ۳ آیت دے مطابق او خُدا دی ذات دی کامل نمائندگی کردا اے۔ ایتھے جیہڑے لفظ دا ترجمہ نقش کیتا گیا اے ایہہ نویں عہد نامے دے وچ صرف ایتھے ای بیان کیتا گیا اے۔ ایہہ حقیقی طور تے عکاسی کرن والے کسے اوزار، مہر یا داغ کے نشان لگاؤن والے لوہے دے لئی ورتیا جاندا اے۔ ایہنوں تصویراں، مہراں یا سکیاں دے اُتے کندہ کاری دے لئی وی ورتیا جاندا اے۔ علامتی طور تے بدترجیح ایہہ لفظ اجیہیاں معنییاں نوں بیان کردا اے پئی جیہڑے اک بندے یا شے لئی ورتے جاندا اے جیہڑے کسے دوجے بندے یا شے دی ہُو ہُو شکل ہون۔ ایویں ایہہ اصطلاح اے پئی اجیہی شے یا بندہ جیہڑا کسے دوجے بندے یا شے دیاں صفتاں نوں وضاحت دے نال بیان کر سکے۔ جیویں پئی ولیم لین ایہنوں بیان کردا اے پئی ساڈے ماہرین کتابت نے ایہنوں مسیحی الہیات دی تعلیم دے وچ ایویں بیان کیتا اے۔ ایہہ خیال پئی یسوع مسیح خُدا باپ دا نقش اے ایہہ بیان کردا اے پئی او خُدا باپ دی اک واضح تصویر پیش کردا اے۔ ایہدی صدا سانوں نویں عہد نامے دیاں دوجیاں حوالیاں دے وچ وی دیکھن نوں ملدی اے جیویں پئی خُدا باپ دی مانند، مُشاہت یا تصویر۔

یسوع مسیح دا خُدا دا بیٹا ہون دا تعلق کسے وی طرح دے نال زمینی، وراثتی یا کسے اجے رشتے دے وچ نہیں اے جہدے وچ جسمانی ملاپ شامل ہوئے۔۔۔ جیویں پئی قرآن دے وچ شرعی طور تے ایہدی ممانت کیتی گئی اے۔ بلکہ ایہہ اک اجیہیا تعلق اے جیہڑا پئی خُدا دے اندر پایا

جاندا اے۔ خُدا دا بیٹا ہونا خُدا باپ دی اچھی شکل اے جیہڑی خُدا باپ دی فطرت تے کردار دا کامل اظہار کردی اے۔ یاد رکھو پئی باپ بیٹا نہیں اے تے بیٹا باپ نہیں اے پر تاں وی او اپنی فطرت تے روح دے وچ اک ای نے۔ ایہہ ایویں ای اے جیویں پئی اک جسم دے وچ دو روحاں نے تے او دوویں ای ایویں لے تاں تے باہنواں نوں قابو کردیاں نے پئی ایویں لگدا اے پئی اک ای بندہ اے۔ اسی فطری طور تے ایہدے بارے دے وچ سوچ وی نہیں سکدے آں۔ پر خُدا ساڈیاں سوچاں توں بہت ای دُور اے تے او ہر اک شے تے کم دے اُتے قُدرت رکھدا اے۔

ایہدے اُلٹ ساڈی فرزندیت بھاویں جے خُدا دے نال زمینی نہیں اے، ایہہ وراثتی وی نہیں اے تے نہ ای ایہدا جسمانیت دے نال کوئی تعلق اے پر تاں وی اسی خُدا دے وچوں نہیں آں۔ ایہدی بجائے اسی لے پاک آں تے اسی قانونی طور تے خُدا دی بادشاہت دیاں فائدیاں تے ذمہ داریاں دے حق دار آں۔ پر او ایہہ بیان کردا اے پئی او ایہناں ساریاں شیواں نوں اپنیاں منن والیاں دے نال ونڈے گا۔

ایہہ حقیقت اے کجھ معنیاں دے وچ ساری مخلوق خُدا دیاں پُتراں دے وچ شامل ہندی اے کیوں جے خُدا ایہدا خالق اے۔ پر فرزندیت دیاں وکھریاں پہلوواں دے تعلق دے نال نواں عہد نامہ ایہہ سکھاوندا اے پئی ایماندراں دی یسوع مسیح دے وچ فرزندیت اہمیت رکھدی اے۔ عام اصطلاح دے وچ ساری مخلوقات خُدا دیاں فرزندیاں دے وچ شامل اے کیوں جے

خُدا نے ایہمنوں خلق کیتا اے (یسعیہ ۴۵ باب دی ۱۱ تے ۱۲ آیت)۔ تے ایہدے توں وی
 اہم ایہہ ہے پئی اسرائیل دا خُدا اوہناں دا باپ سی۔ (استشنا ۳۲ باب ۶ آیت، یسعیاہ ۴۳
 باب ۶ تے ۷ آیت)۔ پر مسیحی گلی طور تے خُدا دے بٹے نے۔ او جیہڑے مسیح یسوع دے
 اُتے ایہمان لیاوندے نے او اوہناں نوں خُدا دے فرزند بنن دا حق بخشدا اے۔ اجے فرزند
 جیہڑے فطری فرزند نہیں تے نہ ای او خُدا توں پیدا ہوئے نے یوحنا اباب ۱۲ اور ۱۳ آیت۔
 ایہہ سچ اے پئی سارے ایہماندار خُدا دی بادشاہی دے وچ شریک ہون گے تے او تھے اپنا اپنا
 انعام پاؤن گے۔ جیویں پئی اسی ایس سلسلے دے ۵ ویں حصے دے وچ ویکھیا سی۔ جتھے اسی ایہہ
 سکھیا سی پئی کیوں یسوع مسیح نے اوہناں نوں ایہہ اجازت دتی سی پئی او اوہنوں قتل کرن؟
 خُدا اوہناں ساریاں نوں اپنیاں عظیم برکتاں، نعمتاں تے عہدیاں دے نال نوازے گا، اوہناں
 نوں جیہڑے اوہدیاں پاک حکماں دی پیروی کردے نے۔ جیہڑے اوہدی تعلیمات تے عمل
 کردے نے تے اپنی حیاتی دے وچ پائیاں جاؤن والیاں ساریاں مُشکلاں دے باوجود اوہدی سیوا
 کردے نے۔ بائبل تے علم الہیات دی رُو دے نال سانوں خُدا دے فرزند بنن دے لئی اصطلاح
 اپنانا ورتی جاندی اے۔

اپنانا: ایہہ الہی علم دی رُو دے نال اجیہا عمل اے جہدے وچ اسی سارے حقاں تے فرضاں
 دے نال خُدا دے گھرانے دے رکن بن جاندے آں۔ اسی ویکھدے آں پئی کنگ جیمس ورژن

دے وچ لفظ خُدا دے پُتر ورتیا گیا اے۔ جمدے وچ بندے تے بُڈیاں شامل نے۔ (یسعیہ ۴۳ باب ۶ اور ۲ کرنتھیوں ۶ باب کی ۱۸ آیت)۔

پاک کلام سانوں سکھاوندا اے پئی اسی قانونی طور تے خُدا دے لے پاک بٹے بیٹیاں بن جاندا آں۔ ایہہ سارا کجھ خُداوند یسوع مسیح دے کیتے گئے وہڈے کم دی رائیں ممکن ہويا اے۔
گلٹیوں ۴ باب دی ۴ توں ۶ آیت دے وچ ایویں لکھیا ہويا اے:

پر جدوں ویلا پُورا ہو گیا تے خُدا نے اپنے پُتر نوں بھیجیا جیہڑا عورت توں پیدا ہويا تے شریعت دے ماتحت پیدا ہويا۔ تاں پئی شریعت دیاں ماتحتیاں نوں مل لے کے چھڈائے تے سانوں لے پاک ہون دا درجہ ملے۔ تے کیوں جے تسی بٹے او ایس لئی خُدا نے اپنے بٹے دا روح ساڈیاں دلاں دے وچ بھیجیا اے جیہڑا ابا یعنی اے باپ! آکھ کے سدا اے۔

ایس حوالے دے وچ پولس رسول لے پاک ہون دی اصطلاح نوں رومی قانون دے مطابق ورتدا اے۔ رومی قانون دے مطابق جدوں کوئی لے پاک ہون دے عمل وچوں لہنگدا اے تے او اپنے ماضی دے حوالے دے نال مر جاندا اے۔ او اک طرح دے نال اک نوے خاندان دے وچ جنم لیندا اے جیہڑا پئی اک قانونی جنم ہندا اے۔

بنیادی طور تے ایس اختیار کر لین دی رومی سچائی ایہہ سی پئی گود لیا جاوے والا اپنے اولین گھر دے وچوں لے لیا جاندا اے تے اپنی نوی جاتی دے وچ اپنے ایس باپ دے نال فرزندیت

دے رشتے دے وچ بندھ جاندا اے۔ اوہدے سارے پُرانے قرضے مُعاف کر دتے جانداے نے تے ایہدے عوض او اک نوے خاندان دے وچ اک نوی جیاتی نوں شروع کردا اے۔
اک بندہ ایہدی تفسیر ایویں کردا اے:

پولس رسول ایس گلبات نوں جاری رکھدیاں ہوئیاں حقوق دے تعلق دے نال ایویں بیان کردا اے پئی ایماندار جدوں خُدا دا فرزند بن جاندا اے تے اوہنوں ابرہام توں لے کے یسوع مسیح تیکر دے سارے فائدے حاصل ہو جانداے نے جیہڑے اوہدے حق دے وچ لکھے گئے نے۔

پولوس رسول نے خاندانی گود لئیے جاوون نوں ساڈی نجات دیاں معنیاں دے وچ لے پالک دے وچ بیان کیتا اے۔ جدوں پئی یوحنا تے پطرس ایہدے لئی اصطلاح نوی پیدائش ورتدے

نے۔ لے پالک ہون نوں بُنیادی طور تے رومی تمذیب دے وچ دو طرح دے نال خیال کیتا جاندا اے۔ رومی قانون دے وچ گود لین دا کم بہت ای اوکھا سی۔ ایس قانونی کم دے وچ بہت

سارا روپیہ تے پیسہ خرچ ہندا سی۔ پر جدوں کوئی بندی ایس اختیار کر لئیے جاوون دے عمل

دے وچوں لہنگدا سی تے او ایہناں خصوصی مُفاداں تے حقاں دی زد دے وچ اپنیاں ساریاں

قرضیاں توں رہا ہو جاندا سی، اوہدے سارے جُرم مُعاف کر دتے جانداے سن۔ تے اوہدا نواں

باپ اوہنوں مار نہیں سکدا سی۔ تے اوہدا باپ اوہنوں وراثت توں بے دخل نہیں کر سکدا

سی۔ قانونی اصطلاح دے وچ او مکمل طور تے اک نوی جیاتی دے وچ داخل ہو جاندا سی۔

پولوس رسول ایس رومی قانونی طریقہ کار نوں واضح کردیاں ہوئیاں ایمانداراں دے مسیح یسوع

دے وچ تحفظ نوں واضح کر د اے۔ (رومیوں ۸ باب دی ۱۵ تے ۲۳ آیت)۔ جدوں کوئی باپ عوامی طور تے پٹے نوں اپنا لیندا اے تے او مُستقل تے سرکاری طور تے اوہدا وارث بن جاندا اے۔ تے ایس علامت نوں ہر سال ۱۷ مارچ نوں اک بچے دے بندہ بنن دی رسم دے وچ ورتیا جاندا سی۔

یوحنا رسول مجسمل کلام یسوع مسیح دی خدمت نوں ساڈے خُدا دے فرزند بنن دے تعلق دے نال بیان کردے نے۔ تے یوحنا دی انجیل دے پہلے باب دی ۱۰ توں ۱۳ آیت دے وچ ایویں لکھیا ہویا اے:

او دُنیا دے وچ سی تے دُنیا اوہدی رائیں پیدا ہوئی تے دُنیا نے اوہنوں نہ پچھانیا۔ او اپنے گھر آیا تے اوہدیاں اپنیاں نے اوہنوں قبول نہ کیتا۔ پر جنیاں نے اوہنوں قبول کیتا اوہنے اوہناں نوں خُدا دے فرزند بنن دا حق بخشیا یعنی اوہناں نوں نے جیہڑے اوہدے نال دے اُتے ایمان لیاوندے نے۔ او نہ لہو توں نہ جسم دی خواہش توں نہ انسان دے ارادے توں سگوں خُدا توں پیدا ہوئے۔

ساڈے خُدا توں پیدا ہون دا کامل دارومدار خُداوند یسوع مسیح دے صلیب دے اُتے کیتے جاوے والے کم دے اُتے ہے۔ ایہدے وچ سانوں نہ صرف ساڈیاں ماضی دیاں گناہاں توں مُعافی ملدی اے سگوں اسی خُدا دے گھرانے دے وچ تے اوہدے خاندان دے وچ شامل

ہو جانے آں۔ تے ایہہ اوہدے بیش قیمت پیار دا نتیجہ اے۔ ایو حنا باب دیاں پہلیاں دو
آیتاں دے وچ لکھیا ہويا اے:

ویکھو باپ نے ساڈے نال کیویں دا پیار کیتا اے پئی اسی خُدا دے پُتر اکھوائے آں تے اسی ہاں
وی۔ دُنیا سانوں ایس لئی نہیں جاندی پئی اوہنے اوہنوں وی نہیں جانیا۔ عزیزو اسی ایس ویلے
خُدا دے پُتر آں تے ابے تیکر ایہہ ظاہر نہیں ہويا اے پئی اسی کیہ کجھ ہواں گے۔ اینا
جانے آں پئی جدوں او ظاہر ہوئے گا تے اسی وی اوہدے وانگر ہواں گے۔ کیوں بے اوہنوں
اویں ای ویکھاں گے جیویں اوہے۔

ایہہ آیت بیان کردی اے پئی ساڈی فرزندیت دے وچ دو پہلو پائے جانے نے۔ اک حال دا
تے اک مُستقبل دا۔ پہلی گل ایہہ ہے پئی اسی اج ای اپنی ساری جسمائیت، فانیت تے ساریاں
کمیاء کمزوریاں دے نال خُدا دے پُتر بن گئے آں۔

۳ باب دی ۲ آیت بیان کردی اے:

عزیزو اسی ایس ویلے خُدا دے فرزند آں تے ابے تیکر ایہہ ظاہر نہیں ہويا اے پئی اسی کیہ
کجھ ہواں گے۔ اینا جانے آں پئی جدوں او ظاہر ہوئے گا تے اسی وی اوہدے وانگر ہواں
گے۔

بالکل اویں ای جیویں او اپنی پہلی آمد تے نظر آوندا سی، سُنائی دیندا سی تے اوہنوں چھویا جاسکدا
سی۔ ایہہ ایویں ای اوہدی دوجی آمد تے ہوئے گا۔ یوحنا دے بیان توں ایہہ ظاہر ہندا اے پئی

یسوع مسیح کسے وی ویلے آسکدا اے۔ ایس لئی ضروری اے پئی اسی ہر ویلے تیار بیئے۔ ۵
 باب دی ۱۱ آیت دے مطابق سانوں ہمیشہ دی جیاتی دی ضمانت دتی گئی اے۔ عبرانیوں ۱۳
 باب دی ۷ آیت دے مطابق حقیقی ایمانداراں نوں خُدا دے حضور حساب دینا پوئے گا۔ تے
 متی ۱۶ باب دی ۷ آیت تے ۲ کرنتھیوں ۵ باب دی ۱۰ آیت دے مطابق ساڈیاں کماں دے
 مطابق ساڈی عدالت ہونے گی۔

ایس ویلے ہوسکدا اے پئی دُنیا ساڈی جیاتی وچ سانوں خُدا دیاں پُتراں دی حیثیت دے نال نہ
 جاندی ہوئے۔ پر اوس ویلے پورے طور تے جانے گی جدوں مسیح خُداوند آوئے گا۔ تاں وی
 ساڈیاں جیتیاں توں ایہہ ظاہر ہونا چاہیدا اے پئی اسی خُدا دے پُتر آں۔ یاد رکھو پئی اسی
 چنگیاں کماں دی رائیں خُدا دے پُتر نہیں بن سکدے آں۔ سگوں ایہہ چنگے کم ایہہ ثبوت نے
 پئی اسی خُدا دے پُتر بن گئے آں۔ کیوں جے اسی اپنے آپ ایس قابل نہیں آں پئی اسی خُدا
 دے پُتر بن سکئیے۔

ایس حصے دے وچ یوحنا ایہہ بیان کردا اے پئی کجھ اجھی سمجھ دے وچ نہ آون والی شے اے
 جیہڑی سانوں اڈیکدی پئی اے۔ ایہہ اوہدے توں کتے بہتی جلالی اے جیہڑی اسی ایس ویلے
 خُدا دے فرزند ہون دی حیثیت دے نال رکھدے آں۔ تے ایویں اسی ایس گل دی ضمانت
 رکھدے آں پئی ابدیت دے وچ اسی خُداوند یسوع مسیح دے نال تے اوہدے وانگر ہواں گے۔
 ساڈے کول ایس گل دا اشارہ پایا جاندا اے پئی آون والے ویلے دے وچ ایہہ جلال کیویں دا

ہوئے گا۔ حالانکہ دُنیا دے حوالے دے نال بالکل بے خبر اے۔ مسیح خُداوند اپنے پُورے جلال دے نال ساڈے اُتے تے ساڈے اندر ظاہر ہوئے گا (۲ کرنتھیوں ۴ باب ۴ آیت)۔ ایویں ایماندار ایس دُنیا دے اُتے خُدا دیاں فرزندیاں دی حیثیت دے نال ظاہر ہون گے۔ جیہڑے یسوع مسیح دی عظمت تے جلال نوں ظاہر کر گے۔ ایہہ ہر اک ایماندار دی استھوں تیکر پئی ساری مخلوقات دی اُمید اے۔ جیویں پئی پولوس رسول بیان کردا اے ساری مخلوقات کمال آرزو دے نال خُدا دیاں فرزندیاں دے ظاہر ہون دی راہ ویکھدی اے۔ جمدا حوالہ سانوں رومیوں ۸ باب دی ۱۸ توں ۳۰ آیت دے وچوں ملدا اے۔

ایس زمین دے اُتے ایمانداراں دے وچوں سانوں خُدا دی شبیہ ویکھن نوں ملدی اے۔ ایہدے توں مراد ایہہ نہیں اے پئی سانوں جسمانی طور تے اوہناں دے وچوں یسوع مسیح دی شکل ویکھن نوں ملدی اے۔ سگوں سانوں اوہدا کردار اوہناں دے وچوں ویکھن نوں ملدا اے۔ خُدا پاک کلام ایہہ بیان کردا اے پئی اسی اوہنوں ویکھاں گے تے اوہدے جلال نوں ظاہر کراں گے (۲ کرنتھیوں ۳ باب ۱۷ اور ۱۸ آیت)۔ تے یوحنا وی ایہدے بارے دے وچ ایویں ای بیان کردا اے پئی اسی اوہنوں اویں ای ویکھاں گے جیویں پئی اوہے۔ ایہدے توں مراد جسمانی مظاہرے توں کتے وہد کے ہے۔ ایہدے توں مراد پچھان یا تعریف اے۔ باقاعدہ طور تے کسے دے بارے دے وچ جانن توں مراد ایہہ ہے پئی اسی اوہدے بارے دے وچ حقیقی معنیاں ایویں جاندے ہوئے پئی اسی جیویں اوس تجربے دے وچوں لہنگے ہوئے آں۔

ایویں جے اسی ایہہ آکھدے آں پئی اسی خُداوند یسوع مسیح نوں جاندے آں تے ایہدے توں مُراد ایہہ ہے پئی اسی اوہدے جی اُٹھن تے اوہدے دُکھاں نوں برداشت کرن نوں اپنی روح دے وچ محسوس کریئے۔ پولوس رسول دی ایہہ خواہش اے جیہڑی پئی ساڈے وچوں ہر اک دی ہونی چاہیدی اے (فلیپیوں ۳ باب کی ۷ سے ۱۴ آیت)۔ تے ایہہ ای خواہش یوحنا دی وی اے جہنوں ایہناں آیتاں دے وچ ظاہر کیتا گیا اے۔ او سارے جیہڑے ایویں کرن دی دلی خواہش رکھدے نے او اپنے آپ نوں پاک رکھدے نے۔ اویں ای جیویں پئی او آپ پاک اے۔ ہر کوئی جیہڑا خُدا نوں جاندا اے تے اوہنوں ویکھن دی خواہش رکھدا اے او ایویں کرن دی کوشش کردا اے۔ خُداوند یسوع مسیح دی ذات پاک اے جیویں پئی او سانوں وی پاک ویکھنا چاہندا اے۔ اسی صرف خُداوند یسوع مسیح دی روح نوں اپنے اندر رکھدیاں ہوئیاں ایویں کر سکدے آں۔ جیویں پئی خُداوند یسوع مسیح نے ایویں آکھیا سی پئی میرے توں دکھ ہو کے تسی کجھ نہیں کر سکدے او (یوحنا ۱۵ باب دی ۵ آیت)۔ ایہہ کاملیت دا اک جاری رہن والا عمل اے جیہڑا ساڈی پیدائش دے نال ای شروع ہندا اے تے اوس ویلے تیکر رہندا اے جدوں اسی یسوع مسیح نوں ویکھاں گے۔ جنی چھیتی اسی پاکیزگی نوں اپناوندے آں اوہنی چھیتی اسی یسوع مسیح نوں پالیندے آں جیہڑا پئی کامل تے پاکیزگی دا منبع اے۔

ایویں ساڈیاں ایمانداراں دی فرزندیت دے وچ ۳ مرحلے پائے جاندے نے:

ماضی: اسی اوس ویلے خُدا دے لے پالک فرزند بن جاندے آں جدوں اسی یسوع مسیح دے اُتے اسمان لیواندے آں پئی او ساڈے لئی قُربان ہويا اے۔ صلیب دے اُتے او ساڈا فدیہ بنیا اے تے سانوں او فیر جیوندہ کرے گا۔

مُستقبل: جدوں اسی خُدا دے بالغ پٹے ہون دے حقوق نوں حاصل کرلیواں گے۔ اوس ویلے ساڈے فانی جسم جی اُٹھن گے تے غیر فانی جسموں دے وچ تبدیل ہو جاوون گے۔ بالکل اویں ای جیویں خُدا یسوع مسیح جی اُٹھیا سی۔ نواں عہد نامہ ایس اختیار کر لین نوں تے ساڈیاں جسموں دی رہائی نوں رومیوں ۸ باب دی ۲۳ آیت دے وچ بیان کردا اے۔ جتھے لکھیا ہويا اے: تے نہ صرف او ای سگو اسی وی جہناں نوں روح دے پہلے پھل ملے نے آپ اپنے باطن دے وچ کراہندے نے تے لے پالک ہون یعنی اپنے بدن دی مخلصی دی راہ ویکھدے آں۔

حال: سانوں ایہہ اُٹھیا گیا اے پئی سانوں خُدا دیاں بیٹیاں دی طرح اپنی حیاتی بسر کرنا چاہیدی اے جمدے توں خُدا دا جلال ظاہر ہوئے۔ افسیوں ۵ باب دیاں پہلیاں دو آیتاں دے وچ اسی ویکھدے آں پئی لکھیا ہويا اے:

پس عزیز فرزنداں دی طرح خُدا دی طرح ہو۔ تے محبت دے نال چلو۔ جیویں مسیح نے تہاڈے نال محبت رکھی تے ساڈے واسطے اپنے آپ نوں خوشبو دی طرح خُدا دی نذر کر کے قُربان کیتا۔

اک مختصر تشریح دے وچ بیان ملدا اے پئی:

چوتھے باب دے وچ ایس نتیجہ خیز تشریح دے وچ پولوس رسول ایمانداراں نوں ایہہ ہدایت کردا اے۔ اویں ای دوجیاں دیاں قصوراں نوں مُعاف کرو جیویں او ساڈیاں قصوراں نوں مُعاف کردا اے۔ تاں پئی ایہہ ظاہر ہوئے پئی اسی خُدا دے خاندان دے فرزند بن گئے آں۔

اوہدے پُتر ہونا اوہدے پیار دا اک وہڈا حصہ اے۔ جہدا اظہار سانوں پہلاں تیناں آیتاں دے وچوں ملدا اے۔ پولوس رسول ایمانداراں نوں خُدا دیاں پُتراں دے نال تشبیہ دیندا اے جیہڑے پئی محبت دی دُنیا دے وچ رہندے نے۔ پولوس رسول خُدا دے ایس پیغام نوں اوہدیاں فرزنداں دے وچ پہنچاؤندا اے۔ پئی اک دوجے دے نال اویں ای محبت رکھو جیویں پئی خُدا نے تہاڈے نال کیتی اے۔ ایہدے بارے دے وچ سانوں یوحنا دی انجیل دے ۱۳ باب دی ۳۴ آیت دے وچ سانوں دیکھن نوں ملدا اے۔ مسیح یسوع ساڈے لئی نمونہ اے جہنے اپنے آپ نوں محبت دے وچ ای ساڈی خاطر عوضانے دے طور تے قربان کر دتا اے۔ اوہنے حقیقی معنیاں دے وچ اپنے آپ نوں پست کر دتا سی۔ او اپنی آزاد مرضی دے نال پاپیاں دی خاطر مریا سی۔ اوہناں دے لئی جہناں نوں یسوع مسیح دے نال کوئی پیار نہیں سی تے اوہناں نے اوہدی بے حد تحقیر کیتی سی۔ اسی دیکھدے آں پئی خُدا باپ یسوع مسیح دی پیش کیتی گئی قربانی توں خوش ہويا سی۔ پُرانے عہد نامے دے وچ بہت ساریاں قربانیاں نوں خدا دی خوشنودی نوں حاصل کرن دے لئی پیش کیتا جاندا سی پر اوہناں دے وچوں کوئی وی کامل نہیں سی۔ ایہدے لئی اک بے عیب تے بے داغ قربانی دی لوڑ سی۔ کیوں جے اوہناں

قُربانیاں دے وچ اوہناں نوں پیش کرن والا اوس طور تے اوہناں دے وچ اپنے رویے دے
 نال شامل نہیں ہندا سی جیویں پئی اوہنوں ہونا چاہیدا سی۔ اوہدا دل خُدا دے نال کامل نہیں
 ہندا سی۔ ایہدے اُلٹ اسی ویکھدے آں پئی یسوع مسیح نے اپنے آپ نوں ای پیش کر دتا
 سی کہدے وچ اوہدی اپنی آزاد مرضی شامل سی۔ اوہنے خُدا دی خوشنودی نوں حاصل کرن
 دے لئی کامل طور تے ایس کم نوں پورا کیتا سی۔ بالکل ایہناں ای معنیاں دے وچ ساڈے
 توں ایہہ توقع کیتی جاندی اے پئی اسی خُدا دی الہی محبت دا نمونہ بنیے پئی اسی نہ صرف اپنے
 آپ دے لئی سگوں اپنیاں نال دیاں ساتھیاں دے لئی وی برکت دا سبب بنیے۔ خُداوند یسوع
 مسیح نے دُنیا دے نال بہت پیار کیتا تے ایہدے وچ ای اوہنے اپنی جان دیون توں وی دریغ
 نہیں کیتا اے۔ سانوں ایہہ سوچنا اے پئی کیہ ساڈی محبت اپنی خالص ہے یا نہیں؟
 یسوع مسیح نے ایہدے ای تعلق دے نال بیان کیتا اے تے لوقا دی رائیں لکھی جاوون والی
 انجیل دے وچ ۶ باب دی ۳۲ توں ۳۶ آیت دے وچ ایویں لکھیا ہویا اے:
 جے تسی اپنیاں محبت رکھن والیاں دے نال ای محبت رکھدے او تے تہاڈا کیہ احسان اے؟
 کیوں جے گناہگار وی اپنیاں محبت رکھن والیاں دے نال محبت رکھدے نے۔ تے جے تسی
 اوہناں دا ای بھلا کرو جیہڑے تہاڈا بھلا کردے نے تے تہاڈا کیہ احسان اے؟ کیوں جے
 گناہگار وی ایویں ای کردے نے۔ تے جے تسی اوہناں نوں ای قرض دیو جنناں توں وصول
 ہون دی اُمید رکھدے او تے تہاڈا کیہ احسان اے؟ گناہگار وی گناہگاراں نوں قرض

دیندے نے تاں پئی پورا وصول کر لین۔ پر تسی اپنیاں ویریاں دے نال محبت رکھو تے بھلا
کرتے بغیر نا امید ہوئے قرض دیوؤ تے تہاڈا اجر و ہڈا ہوئے گاتے تسی خُدا تعلقا دے فرزند
ٹھہرو گے کیوں جے او ناشکراں تے بدال دے اُتے وی مہربان اے۔

متی ۵ باب دی ۹ آیت دے وچ لکھیا ہویا اے:

مُبارک نے او جیہڑے صلح کرواندے نے کیوں جے او خُدا دے پیٹے اکھواون گے۔
پر یاد رکھو پئی دو جیاں دے نال ایویں کرن دے لئی ضروری اے پئی اسی خُدا دے نال وی
ایویں ای کرئیے۔ اسی اپنیاں جیتیاں تے اپنیاں دلاں نوں اوہدے اگے کھولے پئی او ای ساڈا
آسمانی باپ اے۔ خُدا اپنے پاک روح نوں بھیجیاں ہوئیاں اپنیاں لے پالک پتر اں دی مدد
کردا اے۔ تے ایہہ او ای پاک روح اے جیہڑا اوہدیاں پاک نبیاں دی رائیں کم کردا ہندا
سی۔ تے ایہہ ایویں ای آج وی ساڈیاں جیتیاں دے وچ کم کردا اے تاں پئی اسی خُدا دے
نال قائم اپنے تعلقات دے وچ قائم رہ سکئیے۔ رومیوں ۸ باب دی ۱۵ تے ۱۶ آیت دے وچ
ایویں بیان کیتا گیا اے:

کیوں جے تہانوں غلامی دی روح نہیں ملی اے جمدے نال فیر ڈر پیدا ہوئے سگوں لے پالک
ہون دی روح ملی اے جمدے نال اسی بابا یعنی اے باپ! آکھدیاں ہوئیاں سد دے آں۔ روح
آپ ساڈی روح دے نال رل کے گواہی دیندا اے پئی اسی خُدا دے پتر آں۔
تے گلٹیوں ۴ باب دی ۶ آیت دے وچ ایویں بیان کیتا گیا اے:

تے کیوں جے تسی پتر او ایس لئی خُدا نے اپنے پتر دے روح نوں ساڈیاں دلاں دے وچ بھیجیا
اے جیہڑا باب یعنی اے باپ آکھ کے سدا اے۔

سانوں ہمیشہ ایس گل نوں یاد رکھنا چاہیدا اے پئی موجودہ حالات دے وچ خُدا دے پتر ہونا
قانونی طور تے کوئی افسانوی گل نہیں اے۔ نویں عہد نامے دے وچ بہت ساریاں تھواں تے
سانوں پڑھن نوں بلدا اے پئی جدوں اسی خُداوند یسوع مسیح دے اُتے ایمان لیاوندے آں
تے اسی روح دے وچ نویں پیدائش نوں حاصل کردے آں۔ یاد رکھو پئی ایہہ نویں پیدائش
ساڈی روح دے وچ ہندی اے نہ پئی ساڈے جسم دے وچ۔ ایہہ اک معجزہ ہندا اے جنہوں
خُدا ساڈیاں دلاں دے وچ کردا اے۔ خُدا اپنے قُدرت والے پاک کلام دی رائیں سانوں نویں
پیدائش دیندا اے۔ اپطرس باب دی ۳ تے ۴ آیت دے وچ لکھیا ہویا اے:

ساڈے خُداوند یسوع مسیح دے خُدا تے باپ دی حمد ہوئے جہنے یسوع مسیح دے مُردیاں دے
وچوں جی اٹھن دے باعث اپنی وہڈی رحمت دے نال سانوں جیوندی اُمید دے لئی نوے
سرے توں پیدا کیتا۔ تاں پئی اک غیر فانی تے بے داغ تے لازوال میراث نوں حاصل
کریے۔

تے اپطرس باب دی ۲۳ آیت دے وچ لکھیا ہویا اے:
کیوں جے تسی فانی شُخ توں نہیں سگوں غیر فانی خُدا دے کلام دے وسیلے دے نال جیہڑا
جیوندہ تے قائم اے نوے سرے توں پیدا ہوئے او۔

یعقوب دے عام خط دے وچ پہلے باب دی ۱۷ تے ۱۸ آیت دے وچ لکھیا ہویا اے:
 ہر چنگی بخشش تے کامل انعام اُتوں اے تے نوراں دے باپ دے ولوں ملدا اے۔ جمدے
 وچ نہ کوئی تبدیلی ہو سکدی اے تے نہ ای گردش دے سببوں اوہدے اُتے پرچھاواں پیندا
 اے۔ اوہنے اپنی مرضی دے نال سانوں کلام حق دے وسیلے پیدا کیتا اے تاں پئی اوہدی
 مخلوقات وچوں اسی ایک طرح دے پہلے پھل ہوئے۔
 تے جدوں اسی خُداوند یسوع مسیح دے اُتے ایس طور تے ایمان رکھدے آں پئی او ساڈیاں
 ساریاں واجب الادا قرضیاں توں سانوں آزاد کرن والا اے تے او ای جمنوں باپ نے گھلیا اے
 پئی ساڈیاں رُوحاں نوں آزاد کروائے۔ تے خُدا ساڈے باطن دے وچ سانوں روحانی جیاتی عطا
 کردیاں ہوئیاں تے سانوں اپنیاں پُتراں دے وچ شامل کردیاں ہوئیاں برکت دیندا اے۔
 یاد رکھو پئی جدوں اسی اوہدے پُتراں دی حیثیت دے نال اپنی جیاتی نوں بسر کردے آں تے
 ساڈے لئی بہت ساریاں برکتاں پائیاں جاندیاں نے۔ او سانوں ہور بہتا اپنے پُتر دی شکل دے
 وچ ڈھالدا جاندا اے جیہڑا پئی آپ کامل طور تے خُدا باپ دی شکل اے۔ جی اُٹھن تے او
 سانوں پُتراں دے طور تے عزت دیوئے گا۔ اک کامل باپ دی طرح او اُج ساڈے ہر چنگے
 پیہڑے ویلے دے وچ ساڈے نال رہوئے گا۔ پر ساڈیاں ساریاں برکتاں دی بنیاد خُدا دے پیٹے
 ساڈے خُداوند یسوع مسیح دے صلیب دے اُتے کیتے جاوے والے کم دے اُتے ہے۔

انسانی گناہ دے مسئلے دے حل دے بغیر تے خُدا دی مُقرر کردہ ایس سزا دے بغیر اسی ایس قابل نہیں سی پئی خُدا دے نال فرزندیت دے ایس رشتے دا تجربہ کر سکیئے۔ تے نہ ای سانوں جی اُٹھن تے فرزنداں دے موافق عزت افزائی حاصل ہونی سی۔

یسوع مسیح اک کامل نمونہ اے جنہے کامل طور تے خُدا باپ کی تابعداری کیتی سی تے خُدا نے اوہنوں جلال بخشیا سی۔ ساڈیاں حیاتیاں وی اوہدا نمونہ ہونیاں چاہیدیاں نے۔ جیویں پئی مُکاشفہ ۳ باب دی ۲۱ آیت دے وچ لکھیا ہویا اے:

جیہڑا غالب آوے میں اوہنوں اپنے نال تخت اُتے بٹھاواں گا جیویں میں غالب آکے اپنے باپ دے نال اوس تخت دے اُتے بیٹھ گیا۔

اسی باپ دے نال نہیں بیٹھاں گے سگوں صرف بیٹا ای باپ دے نال بیٹھ سکدا اے۔ اسی صرف یسوع مسیح دے نال ای بیٹھاں گے۔

خُدا دا ابدی بیٹا انسانی جسم دے وچ ایس زمین دے اُتے آگیا تے ناصر تے دے وچ پیدا ہویا۔ او ہمیشہ توں تے ہمیشہ تیکر خُدا دا ابدی بیٹا اے۔ اوہنے ای سانوں خُدا باپ دی پچھان بخشی

اے تے سانوں ایہہ دسیا اے پئی سانوں خُدا باپ دے گھرانے دے لوک ہندیاں ہوئیاں

کیویں اپنیاں حیاتیاں نوں بسر کرنا اے۔ اوہنے اپنی جان نوں صلیب دے اُتے دیندیاں ہوئیاں ایہناں ساریاں بندھناں نوں توڑ دتا اے جیہڑے سانوں باپ تیکر پہنچن توں دُکدے

سن۔ او اوہناں ساریاں نوں ابدی جیاتی تے مرتبہ دیندا اے جیہڑے اوہدے اُتے ایمان

لیاوندے نے۔ جدوں اسی اک واری خُداوند یسوع مسیح نوں اپنا خُداوند تے اپنا نجات دیوں
والا تسلیم کر لیندے آں تے اسی خُدا دے بچے تے بچیاں بن جاندے آں۔ تے ساڈے اُتے
ایہہ لاگو ہو جاندا اے پئی اسی خُدا دیاں خُوبیاں نوں اپنیاں جیتیاں توں ظاہر کریئے۔ جدوں
اسی جی اٹھاں گے تے اسی خُدا باپ توں بہت ساریاں برکتاں پاواں گے۔ تے اسی روحانی طور
تے اسی خُدا دے بٹے ساڈے خُداوند یسوع مسیح دے نال اَسْمانی بادشاہی دے وچ شریک ہواں
گے۔

ایہدے وچ بہت ساریاں گلاں نے جیہڑیاں ابے ساڈے اُتے لکیاں ہوئیاں نے۔۔۔ پر اسی
خُدا پاک دے پاک کلام دے اُتے ایمان رکھدے آں تے ایہہ یقین رکھدے آں پئی او سچائی
تے محبت دے نال ساڈی راہنمائی کرے گا۔

عزیز دوست! میں اُمید کردا آں ایہہ گلاں تہاڈی مدد کرن گئیاں۔ میری دُعا اے پئی تہسی
تے تہاڈے ساتھی یسوع مسیح دے اُتے بھروسے دا اظہار کرن جنہوں اَسْمان توں بھیجیا گیا
اے۔ ایس ایمان دی بدولت خُدا تہانوں اپنے خاندان دے وچ جی آیاں نوں اکھدا اے۔

گلن

مُسلمان دوستوں کے حوالے سے میری خط و کتاب بہت محتاط انداز میں میرے تحریر کردہ مضامین کے ذریعے سے بہت مُنفید ثابت ہوئی ہے جن کا میں نے اُن کے لئے ترجمہ بھی کروایا تھا۔ جس کا عنوان تھا کہ یسوع مسیح خُدا کا بیٹا کیسے ہو سکتا ہے جبکہ خُدا صرف ایک

ہی ہے؟ اسے اس ویب لنک پر انگریزی میں

<http://Christianthinktank.com/howson.htm>

اور اس ویب لنک پر اُردو اور پنجابی میں دیکھا جاسکتا ہے۔

http://Urdu-ctt.com/M_menu.html

http://Punjabi-ctt.com/M_menu.html

اُس نے مجھے اس کے جواب میں کچھ مزید سوالات کئے ہیں۔

میں اسے بہت مرتبہ پڑھ چکا ہوں اور بارہا سُن چکا ہوں اور ہر بار جب میں یہ کرتا ہوں تو میں اپنی روح میں ایک بڑھتی ہوئی خوشی محسوس کرتا ہوں۔ میں آپ کا شکر گزار ہوں کہ آپ نے یہ میری خاطر مُمکن کیا ہے۔

شکریہ کہ اب میرے پاس بہت سی باتیں ہیں جو کہ یہ ثابت کرتیں ہیں کہ مسیح یسوع ہی خُدا کا بیٹا ہے۔ میں نے اس سے پہلے کبھی بھی اس طرح کی تعلیم کے بارے میں نہیں سیکھا ہے۔ حقیقی طور پر ایک مُسلمان کے لئے یہ ایک گہرا مُطالعہ ہے۔ میرے دوست میں بہت زیادہ مُتاثر ہوا ہوں اور میں ہر مُمکن حد تک قائل ہو گیا ہوں کہ یسوع مسیح ہی خُدا کا بیٹا ہے۔ لیکن اس کی وجہ سے میرے ذہن میں کچھ اور سوالات نے جنم لیا ہے۔ برائے مہربانی

ناراض نہ ہونا میں انہیں صرف اک لئے پُوچھ رہا ہوں کیونکہ میں کُچھ مزید جاننے کا خواہاں ہوں، جیسے کہ:

میں اس تعلق سے کُچھ وضاحت چاہتا ہوں کہ یسوع مسیح خُدا کا بیٹا ہے لیکن ایسا بھی تو ہے کہ ایک ایماندار کو بھی خُدا کا بیٹا کہا گیا ہے۔ [میرا ایمان ہے کہ یہ زمینی باپ پٹے کے رشتے کی مانند نہیں ہوگا]۔

ہم نے بُنیادی مضمون میں اس بات کو سیکھا ہے کہ یسوع مسیح کو مختلف معنوں میں خُدا کا بیٹا کہا گیا ہے۔

وہ مسیحا تھا جو کہ داؤد کی نسل اور سارے اسرائیل کا بادشاہ تھا۔ وہ اس صورت میں اس خطاب کا حامل تھا کہ وہ خُدا کا بیٹا ہے جس سے مراد ہے کہ وہ ایسا بادشاہ ہے جسے خُدا نے مسیح کیا ہے اور وہ خُدا کے اختیار کے تحت بادشاہی کرتا ہے۔ جب داؤد اور اُس کے فرزندوں میں سے بادشاہ ہونے کے لئے مسیح کئے گئے جیسے کہ سلیمان، حزقیاء، یسوع تو انہیں بادشاہی کا تاج دیا عطا کیا گیا۔ تو خُدا اس تاج پوشی کی رسم کو پیدائش سے تشبیہ دیتا ہے کہ خُدا نے اس حاکم کو قبول کر لیا ہے کہ وہ اس زمین پر اُس کے نمائندے کی حیثیت سے حکمرانی کرے۔ جیسے کہ ہم دیکھتے ہیں کہ بنی اسرائیل میں بادشاہوں نے اپنے بیٹوں کو اپنی عظیم

بادشاہی میں مختلف شہروں پر حاکم مُقرر کیا تھا۔ اور زبور ۲ میں داؤد کی بادشاہی کو یوں بیان کیا گیا ہے کہ:

قومیں کس لئے طیش میں ہیں

اور لوگ کیوں باطل خیال باندھتے ہیں؟

خداوند اور اُس کے مسیح کے خلاف

زمین کے بادشاہ صف آرائی کر کے

اور حاکم آپس میں مشورہ کر کے کہتے ہیں

اُوہم اُن کے بندھن توڑ ڈالیں

اور اُن کی رسیاں اپنے اوپر سے اتار پھینکیں۔

وہ جو آسمان پر تخت نشین ہے ہنسیگا۔

خداوند اُن کا مضحکہ اُڑائے گا۔

تب وہ اپنے غضب میں اُن سے کلام کرے گا

اور اپنے قہر شدید میں اُن کو پریشان کر دے گا۔

میں تو اپنے باشاہ کو

اپنے کوہ مقدس صیون پر بٹھا چکا ہوں۔

میں اُس فرمان کو بیان کرونگا۔

خداوند نے مجھ سے کہا تو میرا بیٹا ہے۔

آج تو مجھ سے پیدا ہوا۔

مجھ سے مانگ اور میں قوموں کو تیری میراث کے لئے

اور زمین کے انتہائی حصے تیری ملکیت کے لئے تجھے بخشونگا۔

تو اُن کو لوہے کے عصا سے توڑیگا۔

کُھسار کے برتن کی طرح تو اُن کو چکنا چُور کر ڈالیگا۔

پس اب اے بادشاہو! دانشمند ہو۔

اے زمین کے عدالت کرنے والو تربیت پاؤ۔

ڈرتے ہوئے خداوند کی عبادت کرو۔

کانپتے ہوئے خوشی مناؤ۔

پہلے کو چُومو۔ ایسا نہ ہو کہ وہ قہر میں آئے اور تم راستہ میں ہلاک ہو جاؤ

کیونکہ اُس کا غضب جلد بھڑکنے کو ہے۔

مُبَارک ہیں وہ سب جنکا توکل اُس پر ہے۔

اور پھر ۲ سموئیل ۷ باب کی ۸ سے ۱۷ آیت میں یوں مرقوم ہے:

سوا ب تو میرے بندے داؤد سے کہہ کہ رب الافواج یوں فرماتا ہے کہ میں نے تجھے بھیڑ
 سالہ سے جہاں توں بکریوں کے پیچھے پیچھے پھرتا تھا لیا تاکہ تو میری قوم اسرائیل کا پیشوا ہو۔
 اور میں جہاں جہاں تو گیا تیرے ساتھ رہا اور تیرے سب دشمنوں کو تیرے سامنے سے کاٹ
 ڈالا ہے اور میں دنیا کے بڑے بڑے لوگوں کی طرح تیرا نام بڑا کرونگا۔ اور میں اپنی قوم
 اسرائیل کے لئے ایک جگہ مقرر کرونگا اور وہاں ان کو جماؤنگا تاکہ وہ اپنی ہی جگہ میں بسیں
 اور پھر ہٹائے نہ جائیں اور شرارت کے فرزند ان کو پھر دکھ نہیں دینے پائیں گے جیسا پہلے
 ہوتا تھا۔ اور جیسا اُس دن سے ہوتا آیا جب سے میں نے حکم دیا کہ میری قوم اسرائیل پر
 قاضی ہوں اور میں ایسا کرونگا کہ تجھ کو تیرے سب دشمنوں سے آرام ملے ماسوا اس کے
 خُداوند تجھ کو بتاتا ہے کہ خُداوند تیرے گھر کو بنائے رکھے گا۔ اور جب تیرے دن پورے
 ہو جائیں گے اور تو اپنے باپ دادے کے ساتھ سو جائے گا تو میں تیرے بعد تیری نسل کو جو
 تیرے صُلب سے ہوگی کھڑا کر کے اُس کی سلطنت کو قائم کرونگا۔ وہی میرے نام کا ایک گھر
 بنائے گا اور میں اُس کی سلطنت کا تخت ہمیشہ کے لئے قائم کرونگا۔ اور میں اُس کا باپ ہونگا
 اور وہ میرا بیٹا ہوگا۔ اگر وہ خطا کرے تو میں اُسے آدمیوں کی لاٹھی اور بنی آدم کے تازیانوں
 سے تنبیہ کرونگا۔ پر میری رحمت اُس سے جُدا نہ ہوگی جسے میں نے اُسے ساؤل سے جُدا
 کیا جسے میں نے تیری آگے سے دفع کیا۔ اور تیرا گھر اور تیری سلطنت سدا بنی رہے گی۔ تیرا

تخت ہمیشہ کے لئے قائم کیا جائے گا۔ جیسی یہ سب باتیں اور یہ ساری روایا تھی ویسا ہی نائن نے داؤد سے کہا۔

یسوع مسیح بطور مسیحا اس طرح سے خُدا کا بیٹا تھا اور وہی حقیقی معنوں میں ابنِ داؤد ہے کہ اس ابدی تخت و تاج کے وعدے کو پورا کرے۔ اور وہ ان معنوں میں بھی خُدا کا بیٹا کہلاتا ہے جیسے کہ لوگ کسی کی زندگی کے کردار کو بیان کرتے ہوئے ابنِ برق یا ابنِ امن کہتے ہیں۔

لیکن ہم یہ دیکھتے ہیں کہ اُس کا اپنے آپ کو خُدا کے واحد کا بیٹا کہنا ان تمام اصطلاحات سے بعید ہے۔ اُس کا اپنے آپ کو اس ناقابلِ فہم واحدیت اور پاکیزگی اور خُدا کے ساتھ یکجہتی کو ان بلندیوں پر ظاہر کرنا اُس کی زمینی زندگی کے کامل کردار میں سے عملی طور پر ظاہر ہونا اُس کے اس دعوے کی تصدیق ہے کیونکہ اُس نے اپنی بے عیب ذات میں سے خُدا کے جلال کا واضح اظہار کیا ہے۔

اس مضمون کی بنیاد ہم اپنے پہلے مضمون پر ہی رکھیں گے۔ لیکن ہم صرف اس تعلق سے بات کریں گے کہ کس طرح سے ہماری ابنیت خُداوند یسوع مسیح کی عجیب ابنیت سے مختلف ہے۔ کچھ پہلوؤں سے ہم اس کو تین قسم کے تصورات سے لیتے ہوئے اس کی وضاحت کی جانب بڑھیں گے:

یسوع مسیح کا بیٹا ہونا سُورج کی مانند ہے اور ہمارا بیٹا ہونا چاند کی مانند ہے جو کہ صرف سُورج کی روشنی کو حاصل کرتا اور اُسے منعکس کرتا ہے۔

یسوع مسیح کا بیٹا ہونا ایک حقیقی تصویر کی مانند ہے اور ہمارا بیٹا ہونا اُس کی نقل کی مانند ہے۔ جیسے کہ ہم حقیقی تصویر کو دیکھتے ہوئے اُس کے جیسی تصویر بنانے کی کوشش کرتے ہیں لیکن اِس کی حقیقی اہمیت اور بناوٹ تک نہیں پہنچ پاتے ہیں۔

یسوع مسیح کا بیٹا ہونا ایک پہاڑ کی مانند ہے اور ہمارا بیٹا ہونا اِس کی ایک تصویر کی مانند ہے جس میں اس پہاڑ کی شکل تو موجود ہے لیکن اُس کا وزن اور اُس میں پایا جانے والا مواد موجود نہیں ہے۔

جیسے جیسے ہم نظریاتی تصویروں سے الہیاتی نکات کی جانب بڑھتے ہیں تو ہم کچھ اِس طرح کے بیانات پر غور کرتے ہیں:

یسوع مسیح کی ابنیت ہر لحاظ سے ابدی ہے۔ یعنی اِس کی کوئی ابتدا نہ تھی (وہ ہمیشہ سے تھا حتیٰ کہ دُنیا کی تخلیق سے بھی پہلے) اور اُس کا کوئی اختتام نہیں ہے۔

ہماری ابنیت صرف ایک ہی لحاظ سے ابدی ہے کہ یہ ایک خاص وقت پر شروع ہوتی ہے لیکن اِس کا اختتام نہ ہوگا۔

یسوع مسیح کی ابنیت بُنیادی تھی۔ وہ ایسی شخصیت تھی جو کہ خُدا کا بیٹا تھا اور اُس نے مکمل انسانی جامہ پہنا اور زمین پر انسانی شکل میں آگر ناصرت کے یسوع مسیح کے روپ میں کامل اور بے عیب زندگی گزاری اور اس جسم میں سے ہی اُس ازلی اور ابدی شخصیت کی پہچان بخشی جسے ہم نئے عہد نامے میں خُدا باپ کی حیثیت سے پہچانتے ہیں۔

ہماری ابنیت قانونی ہے کیونکہ ہمیں خُدا کے خاندان میں بیٹوں کے طور پر اپنایا گیا ہے۔ ہم صرف انسانی فطرت کے حامل ہیں اور کسی بھی طرح سے خُدا کی خوبیوں کو اپنی فطرت میں سے ظاہر نہیں کر سکتے ہیں۔ (نیا عہد نامہ ہمیں سکھاتا ہے کہ خُدا باپ خُدا کے پاک روح کے ذریعے سے ایمانداروں کے اندر رہتا ہے) لیکن یاد رکھیں کہ خُدا کی فطرت ہماری فطرت میں شامل نہیں ہو جاتی ہے کہ ہم کسی طور سے الہی بن جاتے ہیں۔

جب ہم یسوع مسیح کی ابنیت پر بات کرتے ہیں تو یاد رکھیں کہ یسوع مسیح کے ذریعے ہم خُدا کی پہچان حاصل کرتے ہیں اور وہ خُدا باپ میں ایک ہے۔ ہم خُداوند یسوع مسیح کی زمینی زندگی میں دیکھتے ہیں کہ اُس نے خُدا باپ کے جلال کو اپنی زندگی میں سے ظاہر کیا تھا۔ جیسے کہ وہ اُن تمام کاموں میں خُدا کے ساتھ تھا جو خُدا کرتا ہے۔ یسوع مسیح کو خُدا خود عزت دیتا ہے اور اُسے مُردوں میں سے زندہ کرتا ہے۔

ہم ایمانداروں کی پہچان خُدا کے فرزند ہوتے ہوئے نہ تو خُدا کی پہچان میں اور نہ ہی یسوع مسیح کی پہچان میں شریک ہو جاتی ہے۔ ہم ایماندار بیٹیاں خُدا میں ہوتے ہوئے ایک ہیں

لیکن ہم خُدا کے اور اُس کے پٹے کے برابر نہیں ہیں۔ (اگرچہ یسوع مسیح نے ہمیں کچھ
مقامات پر بچو اور بھائیوں بھی کہا ہے)

یسوع مسیح کا کردار بطور بیٹا خُدا باپ کے کردار کا کامل تاثر، کامل عکس اور کامل مُکاشفہ تھا۔
یہاں پر پُرانے عہد نامے میں بیان کیا جانے والا تاثر باپ کا عکس اور پٹے کا عکس یہاں پر بالکل
ٹھیک پُورا ہوتا ہے۔

خُدا کے لے پالک پٹے ہونے کے ناطے ہم سے یہ اُمید کی جاتی ہے کہ ہم خُدا کے پٹے کی شبیہ
میں بڑھیں۔ اور یہ توقع کی جاتی ہے کہ ہم خُدا باپ کے کردار کو اپنی زندگیوں میں سے
ظاہر کریں۔ ہم اسے آج کاملیت کے ساتھ نہیں کر رہے ہیں۔ اور خُدا کے کردار کے ساتھ
ہماری مُشاہت میں کم بیشی آسکتی ہے جس کا انحصار اس بات پر ہے کہ ہم اپنی زندگی کو
کیسے بسر کر رہے ہیں۔ جی اُٹھنے کے بعد ہم خُدا کے ساتھ کردار میں ایک ہو جائیں گے لیکن
یاد رکھیں کہ ہم روح میں ایک نہیں ہونگے، ہم ہمیشہ انسان ہی رہیں گے۔ اگرچہ ہمارے
بدن ابدی اور جلالی ہونگے لیکن ہم انسان ہی ہونگے۔ لیکن اُس وقت کے آنے سے پہلے ہم
خُدا باپ کے کردار کی ایک ایسی نقل ہیں جو کہ کامل نہیں ہے۔

اس میں کوئی شک نہیں ہے کہ ہم انبیت کے تعلق سے بہت معنوں میں خُداوند یسوع
مسیح کے برعکس ہیں۔ جیسے کہ :

ہمارے بارے میں نہیں کہا گیا ہے کہ ہم خُدا باپ کے ساتھ ابدی وجود رکھتے تھے۔ یوحنا کی انجیل ۱ باب کی ۵ آیت میں مرقوم ہے کہ: اور اب اے باپ تو اُس جلال سے جو میں دُنیا کی پیدائش سے پیشتر تیرے ساتھ رکھتا تھا مجھے اپنے ساتھ جلال بنا دے۔

ہمارے بارے میں نہیں کہا گیا ہے کہ ہم آسمان سے اترے ہیں۔ یسوع مسیح نے یوحنا ۶ باب کی ۳۸ آیت میں فرمایا کہ: کیونکہ میں آسمان سے اِس لئے نہیں اُترا ہوں کہ اپنی مرضی کے موافق عمل کروں بلکہ اِس لئے کہ اپنے بھیجنے والے کی مرضی کے موافق عمل کروں۔

ہم اِس لائق نہیں ہیں کہ لوگ ہم پر ایمان لائیں بلکہ یہ صرف خُدا باپ اور خُدا کا بیٹا ہے جو اِس لائق ہے۔ اِس کا ثبوت یوحنا ۹ باب کی ۳۵ سے ۳۸ آیت میں سے ملتا ہے جہاں مرقوم ہے: یسوع نے سُننا کہ اُنہوں نے اُسے باہر نکال دیا اور جب اُس سے ملا تو کہا کہ کیا تو خُدا کے بیٹے پر ایمان لاتا ہے؟۔ اُس نے جواب میں کہا اے خُداوند وہ کون ہے کہ میں اُس پر ایمان لاؤں؟ یسوع نے اُس سے کہا کہ تو نے تو اُسے دیکھا ہے اور جو تجھ سے باتیں کرتا ہے وہی ہے۔ اُس نے کہا اے خُداوند میں ایمان لاتا ہوں اور اُسے سجدہ کیا۔

اِس حوالے میں ہم دیکھتے ہیں کہ یسوع مسیح خُود کو دونوں پہلوں سے اُس پر ظاہر کرتے ہیں کہ وہی ایمان کا بانی ہے اور وہی عبادت کے لائق ہے۔ کہیں پر بھی یسوع مسیح پر ایمان لانے سے منع نہیں کیا گیا ہے حتیٰ کہ فریسیوں کی موجودگی میں بھی اِس بات کا برملا اظہار

کیتا گیا ہے۔ اور یوحنا ۳ باب کی ۱۵ آیت میں بیان ہے کہ جو کوئی اُس پر ایمان لاتا ہے وہ ہمیشہ کی زندگی پاتا ہے۔

ہم حتمی وفاداری کا دعویٰ نہیں کر سکتے ہیں۔ متی ۱۰ باب کی ۷ آیت میں مرقوم ہے: جو کوئی ماں یا باپ کو مجھ سے زیادہ عزیز رکھتا ہے وہ میرے لائق نہیں اور جو کوئی بیٹے یا بیٹی کو مجھ سے زیادہ عزیز رکھتا ہے وہ میرے لائق نہیں۔

ہمیں عزت تو دی گئی ہے لیکن ہم خُدا کے وجود میں شریک نہیں ہیں۔ یوحنا ۵ باب کی ۲۲ اور ۲۳ آیت میں مرقوم ہے کہ: کیونکہ باپ کسی کی عدالت بھی نہیں کرتا بلکہ اُس نے عدالت کا سارا کم پٹے کے سپرد کیا ہے۔ تاکہ سب لوگ بیٹے کی عزت کریں جس طرح باپ کی عزت کرتے ہیں۔ جو بیٹے کی عزت نہیں کرتا وہ باپ کی جس نے اُسے بھیجا ہے عزت نہیں کرتا۔

ہمیں کسی بھی قسم کا اختیار حاصل نہیں ہے کہ ہم پاک روح کو زمین پر بھیج سکیں۔ لیکن یسوع یہ اختیار رکھتا ہے۔ یوحنا ۱۵ باب کی ۲۶ آیت میں لکھا ہے: لیکن جب وہ مددگار آئے گا جس کو میں تمہارے پاس باپ کی طرف سے بھیجوں گا یعنی سچائی کا روح جو باپ سے صادر ہوتا ہے تو وہ میری گواہی دے گا۔ اور یوحنا ۱۶ باب کی ۷ آیت میں لکھا ہے: لیکن میں تم سے کہتا ہوں کہ میرا جانا تمہارے لئے فائدہ مند ہے کیونکہ اگر میں نہ جاؤں تو وہ مددگار تمہارے پاس نہ آئے گا لیکن اگر جاؤں گا تو اُسے تمہارے پاس بھیج دوں گا۔

ہم کسی بھی طرح سے خُدا کی مانند نہیں ہیں لیکن یسوع مسیح کہتا ہے کہ، یوحنا ۱۴ باب ۹ آیت: یسوع نے اُس سے کہا اے فِلپس! میں اتنی مدت سے تمہارے ساتھ ہوں کیا تو مجھے نہیں جانتا؟ جس نے مجھے دیکھا اُس نے باپ کو دیکھا۔ تو کیونکر کہتا ہے کہ باپ کو ہمیں دکھا؟ ہم کسی بھی طرح سے یہ ظاہر نہیں کر سکتے ہیں کہ ہم خُدا کے برابر ہیں۔ یوحنا ۵ باب کی ۱۷ اور ۱۸ آیت میں مرقوم ہے کہ: لیکن یسوع نے اُن سے کہا میرا باپ اب تک کام کرتا ہے اور میں بھی کام کرتا ہوں۔ اس سبب سے یہودی اور بھی زیادہ اُسے قتل کرنے کی کوشش کرنے لگے کہ وہ نہ فقط سبت کا حکم توڑتا بلکہ خُدا کو خاص اپنا باپ کہہ کر اپنے آپ کو خُدا کے برابر بناتا تھا۔

ہم اپنے کاموں کے ذریعے خُدا کے کاموں میں شریک نہیں ہیں۔ یوحنا ۵ باب کی ۱۹ اور ۲۰ آیت میں لکھا ہے: پس یسوع نے اُن سے کہا کہ میں تم سے سچ سچ کہتا ہوں کہ بیٹا آپ سے کچھ نہیں کر سکتا سوا اُس کے جو باپ کو کرتے دیکھتا ہے کیونکہ جن کاموں کو وہ کرتا ہے اُنہیں بیٹا بھی اُسی طرح کرتا ہے۔ اس لئے کہ باپ بیٹے کو عزیز رکھتا ہے اور جتنے کام خود کرتا ہے اُسے دکھاتا ہے۔

ہم یہ دعویٰ نہیں کر سکتے ہیں کہ ہمارا پاکیزگی کا معیار اتنا بلند تھا کہ ہم نے خُدا کو دیکھا اور جانا ہے۔ متی ۱۱ باب کی ۲۷ آیت میں لکھا ہے کہ: میرے باپ کی طرف سے سب کچھ مجھے

سونپا گیا اور کوئی بیٹے کو نہیں جانتا سوا باپ کے اور کوئی باپ کو نہیں جانتا سوا بیٹے کے اور اُس کے جس پر بیٹا اُسے ظاہر کرنا چاہے۔

اور پھر یوحنا ۶ باب کی ۴۶ آیت میں لکھا ہے کہ: یہ نہیں کہ کسی نے باپ کو دیکھا ہے مگر جو خُدا کی طرف سے ہے اُسی نے باپ کو دیکھا ہے۔

ہم ہرگز دعویٰ نہیں کر سکتے ہیں کہ ہم کامل، بے عیب ہیں اور خُدا کو خوش کر رہے ہیں۔

یوحنا ۸ باب کی ۲۹ آیت میں لکھا ہے: اور جس نے مجھے بھیجا وہ میرے ساتھ ہے۔ اُس نے مجھے اکیلا نہیں چھوڑا کیونکہ میں ہمیشہ وہی کام کرتا ہوں جو اُسے پسند آتے ہیں۔

اور یوحنا ۸ باب کی ۴۶ آیت میں مرقوم ہے کہ: تم میں کون مجھ پر گناہ ثابت کرتا ہے؟

ہمیں میرے خُداوند میرے خُدا کہہ کر نہیں پُکارا گیا ہے۔ لیکن یسوع کو ایسا ہی کہا گیا

ہے۔ یوحنا ۲۰ باب کی ۲۷ سے ۲۹ آیت میں لکھا ہے: پھر اُس نے تو ما سے کہا اپنی اُنگلی پاس

لا کر میرے ہاتھوں کو دیکھ اور اپنا ہاتھ پاس لا کر میری پسلی میں ڈال اور بے اعتقاد نہ ہو

بلکہ اعتقاد رکھ۔ تو ما نے جواب میں اُس سے کہا اے میرے خُداوند! اے میرے خُدا!۔ یسوع

نے اُس سے کہا تو مجھے دیکھ کر ایمان لایا ہے مبارک وہ ہیں جو بغیر دیکھے ایمان لائے۔

ہم ہر جگہ ایک ہی وقت میں خود کو ظاہر نہیں کر سکتے ہیں۔ لیکن خُدا کا بیٹا یسوع مسیح اس

قُدرت کا حامل ہے۔ متی ۱۸ باب کی ۲۰ آیت میں لکھا ہے: کیونکہ جہاں دو یا تین میرے نام

سے اکٹھے ہیں وہاں میں اُن کے بیچ میں ہوں۔ اور متی ۲۸ باب کی ۱۸ سے ۲۰ آیت میں

مَرَقوم ہے: یسوع نے پاس آکر اُن سے باتیں کیں اور کہا کہ آسمان اور زمین کا کُل اختیار مجھے دیا گیا ہے۔ پس تُم جا کر سب قوموں کو شاگرد بناؤ اور اُن کو باپ اور بیٹے اور رُوح القدس کے نام سے بپتسمہ دو۔ اُن کو یہ تعلیم دو کہ اُن سب باتوں پر عمل کریں جن کا میں نے تُم کو حکم دیا اور دیکھو میں دُنیا کے آخر تک ہمیشہ تمہارے ساتھ ہوں۔

ہم اپنے آپ کو مُردوں میں زندہ نہیں کر سکتے ہیں لیکن خُدا کا بیٹا یسوع مسیح اِس پر قادر ہے۔ یوحنا ۱۰ باب کی ۱۷ اور ۱۸ آیت میں مَرَقوم ہے: باپ مجھ سے اِس لئے محبت رکھتا ہے کہ میں اپنی جان دیتا ہوں تاکہ اُسے پھر لے لوں۔ کوئی اُسے مجھ سے چھینتا نہیں بلکہ میں اُسے آپ ہی دیتا ہوں۔ مجھے اُس کے دینے کا بھی اختیار ہے اور اُسے پھر لینے کا بھی اختیار ہے۔

وہ لوگ جو ہمارے قریبی ہیں وہ ہمیں خُدا کے بیٹے نہیں کہتے ہیں۔ متی ۱۴ باب کی ۳۳ آیت میں لکھا ہے: اور جو کشتی پر تھے اُنہوں نے اُسے سجدہ کر کے کہا کہ یقیناً تُو خُدا کا بیٹا ہے۔ اور متی ۱۶ باب کی ۱۶ آیت میں لکھا ہے: شمعون پطرس نے جواب میں کہا تُو زندہ خُدا کا بیٹا مسیح ہے۔

اور یوحنا ۱۰ باب کی ۲۶ سے ۳۰ اور ۳۴ آیت میں لکھا ہے: یوحنا نے جواب میں اُن سے کہا کہ میں پانی سے بپتسمہ دیتا ہوں۔ تمہارے درمیان ایک شخص کھڑا ہے جسے تُم نہیں جانتے یعنی میرے بعد کا آنے والا جس کی جوتی کا تسمہ میں کھولنے کے لائق نہیں۔ یہ باتیں یردن

کے پار بیت عنیاہ میں واقع ہوئیں جہاں یوحنا پتسہ دیتا تھا۔ دوسرے دن اُس نے یسوع کو اپنی طرف آتے دیکھ کر کہا دیکھو یہ خُدا کا برہ ہے جو دُنیا کا گُناہ اُٹھالے جاتا ہے۔ یہ وہی ہے جس کی بابت میں نے کہا تھا کہ ایک شخص میرے بعد آتا ہے جو مجھ سے مُقدم ٹھہرا ہے کیونکہ وہ مجھے سے پہلے تھا۔۔۔ پُناچہ میں نے دیکھا اور گواہی دی ہے کہ یہ خُدا کا بیٹا ہے۔ یسوع مسیح کے تعلق سے بیان کیا گیا ہے کہ وہ اس کائنات کی تخلیق میں شریک تھا۔ گلیسیوں پہلے باب کی ۱۵ آیت میں مرقوم ہے: وہ اندیکھے خُدا کی صورت اور تمام مخلوقات سے پہلے مولود ہے۔ کیونکہ اُسی میں سب چیزیں پیدا کی گئیں۔ آسمان کی ہوں یا زمین کی۔ دیکھی ہوں یا اندیکھی۔ تخت ہوں یا ریاستیں یا حُکومتیں یا اختیارات۔ سب چیزیں اُسکے وسیلے سے اور اُسی کے واسطے پیدا ہوئیں۔

یسوع مسیح اپنی قُدرت کے کلام سے اس کائنات کو قائم کرتے ہیں۔ عبرانیوں پہلے باب کی پہلی ۳ آیات میں درج ہے: اگلے زمانے میں خُدا نے باپ دادا سے حصہ بہ حصہ اور طرح بہ طرح نبیوں کی معرفت کلام کر کے۔ اس زمانے کے آخر میں ہم سے بٹنے کی معرفت کلام کیا۔ جسے اُس نے سب چیزوں کا وارث ٹھہرایا اور جس کے وسیلے سے اُس نے عالم بھی پیدا کئے۔ وہ اُس کے جلال کا پرتو اور اُسکی ذات کا نقش ہو کر سب چیزوں کو اپنی قُدرت کے کلام سے سنبھالتا ہے۔

یسوع مسیح خُدا باپ کی ذات کا نقش ہے جیسا کہ یہاں پر بیان کیا گیا ہے کہ: وہ اُس کے جلال کا پر تو اور اُس کی ذات کا نقش ہو کر سب چیزوں کو اپنی قُدرت کے کلام سے سنبھالتا ہے۔

یسوع مسیح زندگی کا مالک، نجات دینے والا، موت کو تباہ و برباد کرنے والا اور اِس دُنیا کا بچانے والا ہے۔ اعمال ۳ باب کی ۱۵ آیت میں مرقوم ہے: مگر زندگی کے مالک کو قتل کیا جسے خُدا نے مُردوں میں سے جلایا، اِس کے ہم گواہ ہیں۔ عبرانیوں ۲ باب کی ۱۰ آیت میں لکھا ہے: اُن کی نجات کے بانی کو دُکھوں کے ذریعے سے کامل کر لے۔ اور ۲ تیمتھیس ۱ باب کی ۱۰ آیت میں مرقوم ہے: مگر اب ہمارے مُنخی یسوع مسیح کے ظہور سے ظاہر ہوا جس نے موت کو نیست اور زندگی اور بقا کو اُس خُوشخبری کے وسیلے سے روشن کر دیا۔ اور یوحنا ۴ باب کی ۴۲ آیت میں لکھا ہے کہ: اور اُس عورت سے کہا اب ہم تیرے کہنے ہی سے ایمان نہیں لاتے کیونکہ ہم نے خود سنا لیا اور جانتے ہیں کہ یہ فی الحقیقت دُنیا کا مُنخی ہے۔

یہ تمام اور ان کے علاوہ مزید بہت سی صفات ہیں جنہیں نئے عہد نامے میں خُداوند یسوع مسیح کی ذات سے منسوب کیا گیا ہے۔ اُس کی جلالی فطرت اور میعار کونئے عہد نامے کے ہر ایک حصے میں بیان کیا گیا ہے۔ ہر وہ شخص جو نئے عہد نامے کو پوری ایمانداری سے پڑھتا ہے اُس کا سامنا اِس کامل حقیقت سے ہوتا ہے کہ یسوع مسیح کی شخصیت ایک عام انسان سے لامحدود طور پر اعلیٰ اور ارفع ہے۔

وہ تاریخی طور پر خُدا باپ کی کامل شبیہ تھا۔

روح ہیں۔ یہ بالکل ایسے ہی ہے جیسے دو افراد ایک ہی جسم میں موجود ہوں اور وہ اس قابل ہوں کہ وہ کیچھتی کے ساتھ اپنے بازوؤں اور ٹانگوں کو قابو کر سکیں۔۔۔ ہم فطری طور پر اس کے بارے میں سوچ بھی نہیں سکتے ہیں۔ لیکن خُدا ہماری سوچوں سے بے حد بعید ہے اور وہ ہر ایک چیز اور کام پر قدرت رکھتا ہے۔

اس کے برعکس، ہماری ابنیت اگرچہ خُدا کے ساتھ زمینی نہیں ہے، یہ وراثتی بھی نہیں ہے، اور نہ ہی اس کا جسمانیت کے ساتھ کوئی تعلق ہے لیکن تو بھی ہم خُدا میں سے نہیں ہیں۔ اس کے بجائے ہم لے پالک پٹے ہیں اور ہم قانونی طور پر خُدا کی ابدی بادشاہت کے فوائد اور ذمہ داریوں کے حقدار ہیں۔ یسوع مسیح جو خُدا کا اکلوتا بیٹا اور خُدا ہے وہ اس ابدی بادشاہی کا بنیادی وارث ہے۔ لیکن وہ یہ بیان کرتا ہے کہ وہ ان تمام فوائد اور ذمہ داریوں کو اپنے شاگردوں کے ساتھ بانٹے گا۔

یہ حقیقت ہے کہ کچھ معنوں میں تمام مخلوقات خُدا کی فرزندیت میں شامل ہوتی ہے کیونکہ خُدا اس کا خالق ہے۔ لیکن فرزندیت کے مختلف پہلوؤں کے تعلق سے نیا عہد نامہ یہ سکھاتا ہے کہ ایمانداروں کی مسیح یسوع میں فرزندیت اہمیت کی حامل ہے۔

عام اصطلاح میں تمام مخلوق خُدا کی فرزندوں میں شامل ہے کیونکہ خُدا نے انہیں خلق کیا ہے (یسعیاہ ۴۵ باب کی ۱۱ اور ۱۲ آیت)۔ اور اس سے بھی اہم یہ کہ اسرائیل کا خُدا اُن کا باپ تھا (استشنا ۳۲ باب ۶ آیت، یسعیاہ ۴۳ باب ۶ اور ۷ آیت)۔ لیکن مسیحی کلی طور پر خُدا کے

بٹے ہیں۔ وہ جو مسیح یسوع پر ایمان لاتے ہیں اُس نے اُنہیں خُدا کے فرزند بننے کا حق بخشا ہے۔ ایسے فرزند جو فطری فرزند نہیں اور نہ ہی انسانی خواہش سے پیدا ہوئے بلکہ ایسے جو خُدا سے پیدا ہوئے ہیں۔ یوحنا باب ۱۲ اور ۱۳ آیت۔

یہ سچ ہے کہ تمام ایماندار خُدا کی بادشاہت میں شریک ہونگے اور وہاں اپنا اپنا مقام پائیں گے۔ لیکن اِس کا سارا دارومدار صرف خُداوند یسوع مسیح پر ایمان لانے پر ہے۔ جلسے کہ ہم نے اِس سلسلے کے ۵ ویں حصے میں دیکھا تھا جہاں ہم نے سیکھا تھا کہ کیوں یسوع مسیح نے اُنہیں اجازت دی تھی کہ وہ اُسے قتل کریں؟ خُدا اُن سب کو اپنی تمام عظیم برکات، انعامات و اکرام اور عہدوں سے نوازے گا جو اُس کے احکامات کی پیروی کرتے ہیں، اُس کی تعلیمات پر عمل کرتے ہیں اور اپنی زندگی میں تمام تر مُشکلات کے باوجود اُس کی خدمت کرتے ہیں۔ بائبل اور علمِ الہیات کی رُو سے ہمارے خُدا کے فرزند بننے کے حوالے سے اصطلاح اپنانا استعمال کی جاتی ہے۔

اپنانا: علمِ الہیات کی رُو سے ایسا عمل ہے جس میں ہم تمام حقوق اور فرائض کے ساتھ خُدا کے گھرانے کے رُکن بن جاتے ہیں۔ ہم دیکھتے ہیں کہ کنگ جیمس ورژن میں خُدا کے بٹے استعمال ہوا ہے جس میں مرد و خواتین شامل ہیں (یسعیاہ ۴۳ باب ۶ اور ۲ کرنتھیوں ۶ باب کی ۱۸ آیت)۔

پاک کلام ہمیں سکھاتا ہے کہ ہم قانونی طور پر خُدا کے لے پاک بچے بن گئے ہیں جو کہ خُداوند یسوع مسیح کے کئے گئے بے حد ضروری اور ابدی کام کے وسیلے سے ممکن ہوا ہے۔

گلتیوں ۴ باب کی ۴ سے ۶ آیت میں مرقوم ہے کہ:

لیکن جب وقت پُورا ہو گیا تو خُدا نے اپنے بچے کو بھیجا جو عورت سے پیدا ہوا اور شریعت کے ماتحت پیدا ہوا۔ تاکہ شریعت کے ماتحتوں کو مول لے کر چھڑائے اور ہم کو لے پاک ہونے کا درجہ ملے۔ اور چونکہ تم بچے ہو اس لئے خُدا نے اپنے بچے کا روح ہمارے دلوں میں بھیجا جو ابا! یعنی اے باپ! کہہ کر پُکارتا ہے۔

اس اقتباس میں پولوس رسول لے پاک ہونے کی اصطلاح کو رومی قانون کے مطابق استعمال کرتا ہے۔ رومی قانون کے مطابق جب کوئی اس لے پاک ہونے کے عمل سے گزرتا تھا تو وہ اپنی ماضی کے حوالے سے مر جاتا تھا اور ایک نئے خاندان میں نیا جنم لیتا تھا جو کہ قانونی ہوتا تھا۔

بُنیادی طور پر اس اصطلاح اختیار کرنے کی رومی سچائی یہ تھی کہ گود لیا جانے والا اپنے اولین گھر میں سے لے لیا جاتا ہے اور اپنی نئی زندگی میں اس نئے باپ کے ساتھ فرزندیت کے رشتے میں بند جاتا ہے۔ اُس کے تمام پُرانے قرض مُعاف ہو جاتے تھے اور اس کے عوض یہ شخص ایک نئے خاندان میں ایک نئی زندگی بسر کرنا شروع کرتا ہے۔

ایک شخص اس کی تفسیر یوں کرتا ہے:

پولوس رسولِ اس بات چیت کو جاری رکھتے ہوئے حقوق کے تعلق سے یوں بیان کرتا ہے کہ
 ایماندار جب خدا کا فرزند بن جاتا ہے تو اُسے ابرہام سے لے کر یسوع مسیح تک کے تمام
 مفادات جو اُس کے حق میں لکھے گئے ہیں اُسے حاصل ہو جاتے ہیں۔ پولوس رسول نے
 خاندانی گود لئے جانے کو ہماری نجات کے معنوں میں لے پالک میں بیان کیا ہے جبکہ یوحنا
 اور پطرس اس کے لئے اصطلاح نئی پیدائش استعمال کرتے ہیں۔ لے پالک ہونے کو بنیادی
 طور پر رومی تہذیب میں دو طرح سے خیال کیا جاتا تھا۔ رومی قانون میں گود لینے کا کام بہت
 مشکل تھا۔ اس قانونی کام میں بہت سا وقت اور روپیہ خرچ ہوتا تھا۔ لیکن جب کوئی شخص
 اس اختیار کئے جانے کے عمل سے گزر جاتا تھا تو وہ خصوصی حقوق اور مفادات کی زد میں آ
 اپنے تمام قرضوں سے رہائی پاتا تھا (۲) اُس کے تمام جرم مُعاف کر دیئے جاتے تھے (۳) اُس کا
 نیا باپ اُسے موت کے گھاٹ نہیں اُتار سکتا تھا اور (۴) اُس کا نیا باپ اُسے وراثت سے بے
 دخل نہیں کر سکتا تھا۔ قانونی اصطلاح میں وہ مکمل طور پر ایک نئی زندگی میں داخل ہو جاتا
 تھا۔ پولوس رسول اس رومی قانونی طریقہ کار کو واضح کرتے ہوئے ایمانداروں کے مسیح میں
 تحفظ کی بابت بات کرتا ہے (رومیوں ۸ باب کی ۱۵ اور ۲۳ آیت)۔ جب کوئی باپ عوامی طور
 پر ایک بیٹے کو اپناتا ہے تو وہ مُستقل اور سرکاری طور پر اُس کا وارث بن جاتا ہے۔ اور اس
 علامت کو ہر سال ۱۷ مارچ کو ایک بچے کے آدمی بننے کی رسم میں استعمال کیا جاتا تھا۔

یوحنا رسول مجسم کلام یسوع مسیح کی خدمت کو ہمارے خُدا کے فرزند بننے کے تعلق سے بیان کرتے ہیں۔ اور یوحنا کی انجیل میں پہلے باب کی ۱۰ سے ۱۳ آیت میں یوں مرقوم ہے:

وہ دُنیا میں تھا اور دُنیا اُس کے وسیلے سے پیدا ہوئی اور دُنیا نے اُسے نہ پہچانا۔ وہ اپنے گھر آیا اور اُس کے اہوں نے اُسے قبول نہ کیا۔ لیکن جتنوں نے اُسے قبول کیا اُس نے اُنہیں خُدا کے فرزند بننے کا حق بخشا یعنی اُنہیں جو اُس کے نام پر ایمان لاتے ہیں۔ وہ نہ خُون سے نہ جسم کی خواہش سے نہ انسان کے ارادے سے بلکہ خُدا سے پیدا ہوئے۔

ہمارے خُدا سے پیدا ہونے کا کامل دارو مدار خُداوند یسوع مسیح کے صلیب پر کئے جانے والے کام پر ہے۔ اس میں نہ صرف ہمارے ماضی کے گناہوں سے ہمیں مُعافی ملی ہے بلکہ ہم خُدا کے گھرانے میں اُس کے خاندان میں شامل ہو گئے ہیں۔ اور یہ اُس کے بیش قیمت پیار کا مُنہ بولتا ثبوت ہے۔ ا یوحنا باب کی پہلی ۲ آیت میں یوں مرقوم ہے:

دیکھو باپ نے ہم سے کیسی محبت کی ہے کہ ہم خُدا کے فرزند کہلائے اور ہم ہیں بھی۔ دُنیا ہمیں اس لئے نہیں جانتی کہ اُس نے اُسے بھی نہیں جانا۔ عزیزو ہم اس وقت خُدا کے فرزند ہیں اور ابھی تک یہ ظاہر نہیں ہوا کہ ہم کیا کُچھ ہونگے۔ اتنا جانتے ہیں کہ جب وہ ظاہر ہوگا تو ہم بھی اُس کی مانند ہونگے کیونکہ اُس کو ویسا ہی دیکھیں گے جیسا وہ ہے۔

یہ آیت بیان کرتی ہے کہ ہماری فرزندیت میں دو پہلو پائے جاتے ہیں، ایک حال اور ایک مُستقبل کا پہلو۔ پہلی بات یہ ہے کہ ہم آج ہی اپنی تمام تر جسمانیت، فانیت اور تمام کمی

کمزوریوں کے ساتھ خُدا کے فرزند بن گئے ہیں۔ دوسری بات یہ ہے کہ مُستقبل میں ہم ایک نئی اور کچھ بہترین زندگی حاصل کریں گے۔

۳ باب کی ۲ آیت بیان کرتی ہے کہ

عزیزو ہم اس وقت خُدا کے فرزند ہیں اور ابھی تک یہ ظاہر نہیں ہوا کہ ہم کیا کچھ ہونگے۔ اتنا جانتے ہیں کہ جب وہ ظاہر ہوگا تو ہم بھی اُس کی مانند ہونگے۔

بالکل ویسے ہی جیسے کہ وہ اپنی پہلی آمد میں نظر آتا، سُنائی دیتا اور چُھوا جاسکتا تھا، یہ بالکل ایسا ہی اُس کی دوسری آمد کے موقع پر ہوگا۔ یوحنا کے بیان سے یہ واضح ہوتا ہے کہ یسوع مسیح کسی بھی وقت آسکتا ہے، اس لئے ضرور ہے کہ ہم ہر وقت تیار رہیں۔ ۵ باب کی ۱۱ آیت کے مطابق ہمیں ہمیشہ کی زندگی کی ضمانت دی گئی ہے۔ عبرانیوں ۱۳ باب کی ۱۷ آیت کے مطابق حقیقی ایمانداروں کو بھی خُدا کے سامنے حساب دینا پڑے گا۔ اور متی ۱۶ باب ۲۷ آیت اور ۲ کرنتھیوں ۵ باب ۱۰ آیت کے مطابق ہمارے کاموں کے مطابق ہماری عدالت ہوگی۔

اس وقت ہو سکتا ہے کہ ہماری زندگی میں دُنیا ہمیں خُدا کے فرزندوں کی حیثیت سے نہ جانتی ہو لیکن اُس وقت پورے طور سے جانے گی جب مسیح خُداوند آئے گا۔ تو بھی ہماری زندگیوں سے یہ ظاہر ہونا چاہیئے کہ ہم خُدا کے فرزند ہیں۔ یاد رکھیں کہ ہم اچھے کام کرنے سے خُدا

کے فرزند نہیں بن سکتے ہیں۔ بلکہ یہ اچھے کام اس بات کا ثبوت ہیں کہ ہم خُدا کے فرزند بن چُکے ہیں۔ کیونکہ ہم اپنے آپ اس قابل نہیں ہیں کہ ہم خُدا کے بیٹے بن سکیں۔

اس حصے میں یوحنا یہ بیان کرتا ہے کہ کچھ ناقابلِ فہم چیز ہے جو کہ ہمارا انتظار کر رہی ہے۔ اور یہ اُس سے کہیں زیادہ جلالی ہے جو کہ ہم اس وقت خُدا کے فرزند ہونے کی حیثیت سے رکھتے ہیں۔ اور اس طرح سے ہم اس بات کی ضمانت رکھتے ہیں کہ ابدیت میں ہم مسیح یسوع کے ساتھ اور مسیح یسوع کی مانند ہونگے۔ ہمارے پاس اس کا اشارہ پایا جاتا ہے کہ آنے والے وقت میں یہ جلال کیسا ہوگا، حالانکہ دُنیا اس کے حوالے سے بالکل بے خبر ہے۔ مسیح خُداوند اپنے پورے جلال میں ہم پر اور ہم میں ظاہر ہوگا۔ (۲ کرنتھیوں ۴ باب ۴ آیت) اسی طرح سے ایماندار اس دُنیا پر خُدا کے فرزندوں کی حیثیت سے ظاہر ہونگے جو کہ مسیح یسوع کی عظمت اور جلال کو بیان کریں گے۔ ہر ایک ایماندار کی یہاں تک کہ ساری مخلوقات کی یہ اُمید ہے۔ جیسے کہ پولوس رسول بیان کرتا ہے کہ تمام مخلوقات کمال آرزو کے ساتھ خُدا کے فرزندوں کے ظاہر ہونے کی راہ دیکھتی ہے۔ جس کا حوالہ ہمیں رومیوں ۸ باب کی ۱۸ سے ۳۰ آیت میں سے ملتا ہے۔

اس زمین پر ایمانداروں میں سے ہمیں خُداوند یسوع مسیح کی شبیہ نظر آتی ہے۔ اس کا ہرگز مطلب نہیں ہے کہ ہمیں اُن میں جسمانی طور پر خُداوند یسوع مسیح کی شکل دیکھنے کو ملتی ہے۔ بلکہ ہمیں اُس کا سا کردار دیکھنے کو ملتا ہے۔ خُدا کے پاک کلام میں بیان ہے کہ ہم اُس

کی مانند بن جائیں گے اور اُس کے جلال کو ظاہر کریں گے۔ (۲ کرنتھیوں ۳ باب ۱۷ اور ۱۸ آیت) اور یوحنا بھی اِس کے بارے میں یوں بیان کرتا ہے کہ ہم اُسے ویسا ہی دیکھیں گے جیسا کہ وہ ہے۔ اِس سے مُراد جسمانی مظاہرے سے کہیں بڑھ کر ہے۔ اِس سے مُراد پہچان یا تعریف ہے۔ باقاعدہ طور کسے کے بارے میں جاننے سے مُراد ہے کہ ہم اُس کے بارے میں حقیقی معنوں میں اِس طور سے جانتے ہوں کہ ہم گویا اُس تجربے میں سے گزرے ہیں۔

یوں اگر ہم کہتے ہیں کہ ہم یسوع مسیح کو حقیقی معنوں میں جانتے ہیں تو اِس سے مُراد یہ ہے کہ ہم اُس کے جی اُٹھنے اور اُس کے دُکھوں کے برداشت کرنے کو اپنی روح میں محسوس کریں۔ پولوس رسول کی یہ خواہش ہے جو کہ ہم میں سے ہر ایک کی ہونی چاہئے (فلپیوں ۳ باب کی ۷ سے ۱۴ آیت)۔ اور یہ ہی خواہش یوحنا کی ہے جسے درج ذیل آیت میں بیان کیا گیا ہے۔ وہ تمام جو ایسا کرنے کی دلی خواہش رکھتے ہیں وہ اپنے آپ کو پاک رکھتے ہیں۔ ویسے ہی جیسے کہ وہ خُود پاک ہے۔ ہر کوئی جو خُدا کو جانتا ہے اور اُسے دیکھنے کی خواہش رکھتا ہے وہ اِس بات سے واقف ہے کہ یسوع مسیح کی ذات پاک اور بے عیب ہے جیسا کہ وہ ہمیں دیکھنا چاہتا ہے۔ ہم صرف یسوع مسیح کی روح اپنے اندر رکھنے سے ہی ایسا کر سکتے ہیں۔ جیسا کہ خُداوند یسوع مسیح نے کہا تھا: مجھ سے جُدا ہو کر تُم کُچھ نہیں کر سکتے (یوحنا ۱۵ باب کی ۵ آیت)۔ یہ کاملیت کا ایک جاری رہنے والا عمل ہے، جو کہ ہماری پیدائش سے شروع ہوتا ہے

اور اُس وقت تک جاری رہتا ہے جب ہم یسوع مسیح کو دیکھیں گے۔ جتنی جلدی ہم پاکیزگی کو اپناتے ہیں اتنی جلدی ہم یسوع مسیح کو پاتے ہیں جو کہ کامل پاکیزگی کا منبع ہے۔

اس طرح سے ہماری ایمانداروں کی فرزندیت کے ۳ مراحل پائے جاتے ہیں:

ماضی: ہم اُس وقت خُدا کے لے پالک فرزند بن جاتے ہیں جس وقت ہم یسوع مسیح پر ایمان لاتے ہیں کہ وہ ہمارے لئے قربان ہوا، صلیب پر ہمارا فدیہ بنا اور ہمیں دوبارہ زندہ کرے گا۔ مستقبل: جب ہم خُدا کے بالغ لے پالک بیٹے ہونے کے قانونی حقوق کو حاصل کر لیں گے۔

اُس وقت ہمارے فانی اجسام جی اُٹھیں گے اور غیر فانی اور جلالی اجسام میں تبدیل ہو جائیں گے۔ بالکل اُسی طرح سے جس طرح سے خُدا کا بیٹا خُداوند یسوع مسیح جی اُٹھا تھا۔ نیا عہد نامہ اس اختیار کر لینے اور ہمارے اجسام کی رہائی کو رومیوں ۸ باب کی ۲۳ آیت میں بیان کرتا ہے جہاں پر لکھا ہوا ہے: اور نہ فقط وہی بلکہ ہم بھی جنہیں روح کے پہلے پھل ملے ہیں

آپ اپنے باطن میں کراہتے ہیں اور لے پالک ہونے یعنی اپنے بدن کی مخلصی کی راہ دیکھتے ہیں۔

حال: ہمیں یہ کہا گیا ہے کہ ہمیں خُدا کے بیٹوں کی مانند زندگی کو بسر کرنا ہے جس سے خُدا کا جلال ظاہر ہو۔ افسیوں ۵ باب کی پہلی دو آیات میں سے ہم دیکھتے ہیں کہ لکھا ہے کہ:

پس عزیز فرزندوں کی طرح خُدا کی مانند ہو اور محبت سے چلو۔ جیسے مسیح نے تم سے محبت کی اور ہمارے واسطے اپنے آپ کو خُشبو کی مانند خُدا کی نذر کر کے قربان کیا۔

ایک مختصر تشریح میں بیان ملتا ہے کہ:

چوتھے باب میں اس نتیجہ نیز تشریح میں پولوس رسول ایمانداروں کو یہ ہدایت کرتا ہے اسی طرح سے دوسروں کے قصوروں کو مُعاف کریں جیسے کہ وہ ہمارے قصوروں کو مُعاف کرتا ہے۔ تاکہ یہ ظاہر ہو کہ ہم خُدا کے خاندان کے لوگ بن گئے ہیں۔ اُس کے فرزند اور عزیز ہونا اُس خُداوند خُدا کے پیار کا ایک اہم حصہ ہے جو خُدا ہم سے کرتا ہے۔ جس کا اظہار ہمیں پہلی تین آیات میں سے ملتا ہے۔ پولوس رسول ایمانداروں کو خُدا کے فرزندوں سے تشبیہ دیتا ہے جو کہ محبت کی دُنیا میں رہتے ہیں۔ پولوس رسول خُدا کے اس پیغام کو اُس کے فرزندوں میں پہنچاتا ہے کہ ایک دوسرے کے ساتھ ویسے محبت رکھو جیسے خُدا نے تمہارے ساتھ رکھی ہے۔ جس کے بارے میں ہمیں یوحنا کی انجیل کے ۱۳ باب کی ۳۴ آیت میں سے پڑھتے ہیں۔ مسیح یسوع ہمارے لئے نمونہ ہے جس نے اپنے آپ کو محبت میں ہی ہماری خاطر خُدا کے حضور عوضانے کے طور پر قربان کر دیا تھا۔ اُس نے حقیقی معنوں میں اپنے آپ کو پست کر دیا تھا۔ وہ اپنی مرضی سے گناہگاروں کی خاطر مرا تھا جنہیں یسوع مسیح کے ساتھ کوئی پیار نہیں تھا اور اُنہوں نے اُس کی بے حد تحقیر کی۔ خُدا یسوع مسیح کی پیش کی گئی قُربانی سے خوش ہوا تھا۔ ہم دیکھتے ہیں کہ پُرانے عہد نامے میں بہت سی قُربانیاں خُدا کی خُشخُود کی حاصل کرنے کے لئے پیش کی جاتیں تھیں لیکن تو بھی اُس کی کامل خُشخُود کی حصول کے لئے ایک بے عیب قُربانی کی اشد ضرورت تھی۔ کیونکہ اُن پیش کی جانے والی قُربانیوں میں اُن کا پیش کرنے والا اپنے رویے سے اُس طور سے اُن میں شامل نہیں ہوتا

تھا جس طور سے اُسے ہونا چاہیے تھا۔ اُس کا دل اُس طور سے خُدا کے ساتھ کامل نہیں ہوتا تھا جس طور سے خُدا چاہتا تھا۔ اس کے برعکس ہم دیکھتے ہیں کہ یسوع مسیح نے اپنے آپ کو ہی پیش کر دیا جس میں اُس کی اپنی مرضی کامل طور پر شامل تھی۔ اور اُس نے کامل تابعداری کے ساتھ خُدا کی خُشنودی کے لئے اس عظیم کام کو مکمل کیا۔ بالکل انہی معنوں میں ایمانداروں سے یہ توقع کی جاتی ہے کہ وہ اس طور سے خُدا کی الہی محبت کا نمونہ بنیں کہ وہ نہ صرف خُدا کے حضور میں مقبول ٹھہریں بلکہ وہ اپنی ساتھی ایمانداروں کے لئے بھی برکت کا باعث ہوں۔ خُداوند یسوع مسیح نے دُنیا سے محبت کی اور اس کے لئے اپنی جان دینے سے بھی دریغ نہ کیا۔ ہم سوچیں کہ کیا ہماری محبت کی بھی کوئی قیمت ہے؟

یسوع مسیح نے اس کے تعلق سے خُود بھی بیان کیا تھا۔ لوقا کی انجیل کے ۶ باب کی ۳۲ سے ۳۶ آیت میں یوں لکھا ہوا ہے:

اگر تم اپنے محبت رکھنے والوں ہی سے محبت رکھو تو تمہارا کیا احسان ہے؟ کیونکہ گنہگار بھی اپنے محبت رکھنے والوں سے محبت رکھتے ہیں۔ اور اگر تم اُن ہی کا بھلا کرو جو تمہارا بھلا کریں تو تمہارا کیا احسان ہے؟ کیونکہ گنہگار بھی ایسا ہی کرتے ہیں۔ اور اگر تم اُن ہی کو قرض دو جن سے وصول ہونے کی اُمید رکھتے ہو تو تمہارا کیا احسان ہے؟ گنہگار بھی گناہگاروں کو قرض دیتے ہیں تاکہ پورا وصول کر لیں۔ مگر تم اپنے دُشمنوں سے محبت رکھو اور بھلا کرو اور بغیر نا

اُمید ہوئے قرض دو تو تمہارا اجر بڑا ہوگا اور تم خُدا تعالیٰ کے بٹے ٹھہرو گے کیونکہ وہ
ناشکروں اور بدوں پر بھی مہربان ہے۔

اور متی ۵ باب کی ۹ آیت میں مرقوم ہے کہ:

مُبارک ہیں وہ جو صلح کرواتے ہیں کیونکہ وہ خُدا کے بٹے کہلائیں گے۔

لیکن یاد رکھیں کہ دوسروں کے ساتھ ایسا کرنے کے لئے بے حد ضروری ہے کہ ہم خُدا کے
ساتھ ایسے ہوں کہ ہم اپنے دلوں اور اپنی زندگیوں کو اُسے کے سامنے کھولیں کہ وہ ہمارا
آسمانی باپ ہے۔ خُدا اپنے لے پالک بیٹوں کی اپنے پاک روح کو بھیجتے ہوئے خاص طور پر مدد
کرتا ہے۔ یہ بالکل وہ ہی روح ہے جو کہ اُس کے پاک نبیوں میں کام کرتی تھی۔ یہ آج بھی
ہماری زندگیوں میں کام کرتی ہے کہ ہم خُدا باپ کے ساتھ اپنے تعلق میں قائم و دائم رہ
سکیں۔ رومیوں ۸ باب کی ۱۵ اور ۱۶ آیت میں یوں مرقوم ہے کہ:

کیونکہ تم کو غلامی کی روح نہیں ملی ہے جس سے پھر ڈر پیدا ہو بلکہ لے پالک ہونے کی رُوح
ملی ہے جس سے ہم ابا یعنی اے باپ کہہ کر پُکارتے ہیں۔ رُوح خُود ہماری رُوح کے ساتھ مل
کر گواہی دیتا ہے کہ ہم خُدا کے فرزند ہیں۔

اور گلٹیوں ۴ باب کی ۶ آیت میں لکھا ہے کہ:

اور چونکہ تم بیٹے ہو اس لئے خدا نے اپنے بیٹے کا روح ہمارے دلوں میں بھیجا جو با یعنی اے باپ کہہ کر پکارتا ہے۔

ہمیں ہمیشہ اس بات کو یاد رکھنا چاہیے کہ موجودہ حالات میں خدا کے فرزند ہونا قانونی طور پر کوئی افسانوی بات نہیں ہے۔ نئے عہد نامے میں بہت سے مقامات پر ہمیں پڑھنے کو ملتا ہے کہ جب ہم خداوند یسوع مسیح پر ایمان لاتے ہیں تو ہم روحانی طور پر نئی پیدائش حاصل کرتے ہیں۔ یاد رکھیں کہ یہ نئی پیدائش ہماری روح میں ہوتی ہے نہ کہ ہمارے جسم میں۔ یہ ایک معجزہ ہوتا ہے جو کہ خدا ہمارے دل میں وقوع پذیر کرتا ہے۔ خدا اپنے قدرت والے پاک کلام کے ذریعے ہمیں نئی پیدائش دیتا ہے۔ اپطرس ۱ باب کی ۳ اور ۴ آیت میں یوں مرقوم ہے کہ:

ہمارے خداوند یسوع مسیح کے خدا اور باپ کی حمد ہو جس نے یسوع مسیح کے مردوں میں سے جی اٹھنے کے باعث اپنی بڑی رحمت سے ہمیں زندہ امید کے لئے نئے سرے سے پیدا کیا۔ تاکہ ایک غیر فانی اور بے داغ اور لازوال میراث کو حاصل کریں۔

اور اپطرس ۱ باب کی ۲۳ آیت میں یوں مرقوم ہے کہ:

کیونکہ تم فانی تخم سے نہیں بلکہ غیر فانی سے خدا کے کلام کے وسیلے سے جو زندہ اور قائم ہے نئے سرے سے پیدا ہوئے ہو۔

یعقوب کے عام خط میں پہلے باب کی ۱۷ اور ۱۸ آیت میں مرقوم ہے:

ہر اچھی بخشش اور کامل انعام اُوپر سے ہے اور نُوروں کے باپ کی طرف سے ملتا ہے۔ جس میں نہ کوئی تبدیلی ہو سکتی ہے اور نہ گردش کے سبب سے اُس پر سایہ پڑتا ہے۔ اُس نے اپنی مرضی سے ہمیں کلامِ حق کے وسیلے سے پیدا کیا تاکہ اُس کی مخلوقات میں سے ہم ایک طرح کے پہلے پھل ہوں۔

تو جب ہم یسوع مسیح پر اس طور سے ایمان رکھتے ہیں کہ وہ ہمارے تمام واجب الادا قرضوں سے ہمیں آزاد کرنے والا ہے اور وہی ہے جسے باپ نے بھیجا ہے کہ ہماری روحوں کو آزاد کرے۔ خُدا ہمارے باطن میں ہمیں روحانی زندگی عطا کرتے ہوئے اور اپنے فرزندوں میں شامل کرتے ہوئے دونوں طرح سے برکت عطا کرتا ہے۔

یاد رکھیں کہ جب ہم اُس کے فرزندوں کی حیثیت سے زندگی کو بسر کرتے ہیں تو ہمارے لئے بیش بہا برکات پائی جاتی ہیں۔ وہ ہمیں اور زیادہ اپنے بٹے کی شکل میں ڈھالتا جاتا ہے جو کہ کامل طور پر خُدا باپ کا ہم شکل ہے۔ جی اُٹھنے پر وہ ہمیں اپنے بیٹوں کے طور پر عزت دے گا۔ ایک کامل باپ کی مانند وہ آج ہمارے ہر اچھے اور بُرے وقت میں ہمارے ساتھ ساتھ چلے گا۔ لیکن ہماری تمام تر برکات کی بُنیاد خُدا کے بٹے خُداوند یسوع مسیح کی صلیبی موت ہے جو ہمارے لئی ہوئی تھی۔

انسانی گناہ کے مسئلے کے اس حل کے بغیر اور خُدا سے اس کی مُقرر کردہ سزا کے بغیر ہم اس قابل نہیں تھے کہ خُدا کے ساتھ اس فرزندیت کے رشتے کا تجربہ حاصل کر سکیں۔ نہ ہی ہمیں بے اُٹھنے پر فرزندوں کے موافق عزت افزائی حاصل ہونا تھی۔

یسوع مسیح ایک کامل نمونہ ہے جس نے خُدا باپ کی کامل تابعداری کی جسے خُدا نے جلال بخشا۔ اور ہماری زندگیوں بھی اُس کا نمونہ ہونا چاہئیں۔ جیسا کہ مُکاشفہ ۳ باب کی ۲۱ آیت میں مرقوم ہے کہ:

جو غالب آئے میں اُسے اپنے ساتھ تخت پر بٹھاؤں گا جس طرح میں غالب اگر اپنے باپ کے ساتھ اُس کے تخت پر بیٹھ گیا۔

ہم باپ کے ساتھ نہیں بیٹھیں گے بلکہ صرف بیٹا باپ کے ساتھ بیٹھ سکتا ہے ہم صرف یسوع مسیح کے ساتھ بیٹھیں گے۔

خُدا کا ابدی بیٹا انسانی جسم میں اس زمین پر آگیا اور ناصرت میں پیدا ہوا۔ وہ ہمیشہ سے اور ہمیشہ تک خُدا باپ کا ابدی بیٹا ہے۔ اُس نے ہمیں باپ کی پہچان بخشی ہے اور ہمیں بتایا ہے کہ خُدا کے خاندان کے رکن بنتے ہوئے ہمیں کس طرح سے اپنی زندگیوں کو بسر کرنا ہے۔ اُس نے اپنی جان صلیب پر دیتے ہوئے اُن تمام بندھنوں اور رکاوٹوں کو توڑ دیا ہے جو ہمیں باپ تک رسائی سے روکتی تھیں۔ وہ اُن تمام کو ابدی زندگی اور مرتبہ دیتا ہے جو اُس پر ایمان لاتے ہیں۔ ایک بار جب ہم خُداوند یسوع مسیح کو اپنا خُداوند اور نجات ہندہ تسلیم

کر لیتے ہیں تو ہم خُدا کے بچے بن جاتے ہیں اور ہم پر لاگو ہو جاتا ہے کہ ہم اُس خُدا باپ کی خُوبیوں کو اپنی زندگیوں میں سے ظاہر کریں۔ جب ہم جی اُٹھیں گے تو ہم خُدا باپ سے بہت سی برکات پائیں گے اور روحانی طور پر خُدا کے بیٹے ہمارے خُداوند یسوع مسیح کے ساتھ آسمانی بادشاہی میں شریک ہونگے۔

اِس میں بہت سی باتیں ہیں جو کہ ابھی تک ہم پر مخفی ہیں۔۔ لیکن ہم خُدا کے پاک کلام پر ایمان رکھتے ہیں اور یقین کرتے ہیں کہ وہ اپنی سچائی اور محبت سے ہماری راہنمائی کرتا ہے۔ عزیز دوست میں اُمید کرتا ہوں کہ یہ باتیں آپ کے لئے مددگار ہونگی۔ میری دُعا ہے کہ آپ اور آپ کے ساتھی یسوع مسیح پر بھروسے کا اظہار کریں جسے آسمان سے بھیجا گیا۔ اِس ایمان کی بدولت خُدا آپ کو اپنے خاندان میں خوش آمدید کہتا ہے۔

گلن

My Muslim correspondent carefully worked through the material I had written and had translated for him on "How can Jesus be the Son of God, and there still only be ONE God?" (English: <http://Christianthinktank.com/howson.html> ; Pujabi/Urdu: http://Urdu-ctt.com/M_menu.html).

He wrote me back with a couple of obvious questions--which showed that he was approaching the issue correctly, and that he was not just looking for a debate. Here is part of his letter, with one of the questions:

My Dear Glenn,

Thank you very much for your authentic work on my question.

I have listened to it so many times and have read it again and again. And every time when I do this I feel pleasure increasing in me. Thank you, you made it possible on my request.

Thanks now I know that there are a lot of things that prove that Christ is the son of God. I have never been taught like this before. Really it is a deep study of this topic for a Muslim specially. Friend I am impressed and at least I am convinced that Jesus Christ is the son of God. But it generated some more questions in my mind (please don't mind I just want to know more...like:

1) I need some clearance (help/guidance) about Jesus is the son of God and in the same way a believer is also called son of God. [I believe that it is not the sonship like on earth]

.....

We saw in the original article that Jesus was called "Son of God" in several different senses.

He was the Messiah, offspring of David, and as king over Israel He was accorded the title "Son of God" -- meaning basically 'king, appointed by God and ruling under the authority of God'. When David or one of his descendants (e.g, Solomon, Hezekiah, Jesus) was anointed and crowned king, God referred to that coronation as 'begetting' which meant that God had accepted the ruler as his governmental representative on earth. Earthly Israelite kings would often install their sons as rulers over cities within their larger realm, and the Psalms/Zabur portray the Davidic king in such terms (Psalm 2):

*Why do the nations rage and the peoples plot in vain?
The kings of the earth set themselves, and the rulers take counsel together,
against the LORD and against his Anointed, saying,
"Let us burst their bonds apart and cast away their cords from us."*

*He who sits in the heavens laughs; the Lord holds them in derision.
Then he will speak to them in his wrath, and terrify them in his fury, saying,
“As for me, I have set my King on Zion, my holy hill.”*

I will tell of the decree:

The LORD said to me, “You are my Son; today I have begotten you.

*Ask of me, and I will make the nations your heritage,
and the ends of the earth your possession.*

*You shall break them with a rod of iron
and dash them in pieces like a potter’s vessel.”*

Now therefore, O kings, be wise; be warned, O rulers of the earth.

Serve the LORD with fear, and rejoice with trembling.

*Kiss the Son, lest he be angry, and you perish in the way,
for his wrath is quickly kindled.*

Blessed are all who take refuge in him.

Now, therefore, thus you shall say to my servant David, ‘Thus says the LORD of hosts, I took you from the pasture, from following the sheep, that you should be prince over my people Israel. 9 And I have been with you wherever you went and have cut off all your enemies from before you. And I will make for you a great name, like the name of the great ones of the earth. 10 And I will appoint a place for my people Israel and will plant them, so that they may dwell in their own place and be disturbed no more. And violent men shall afflict them no more, as formerly, 11 from the time that I appointed judges over my people Israel. And I will give you rest from all your enemies. Moreover, the LORD declares to you that the LORD will make you a house. 12 When your days are fulfilled and you lie down with your fathers, I will raise up your offspring after you, who shall come from your body, and I will establish his kingdom. 13 He shall build a house for my name, and I will establish the throne of his kingdom forever. 14 I will be to him a father, and he shall be to me a son. When he commits iniquity, I will discipline him with the rod of men, with the stripes of the sons of men, 15 but my steadfast love will not depart from him, as I took it from Saul, whom I put away from before you. 16 And your house and your kingdom shall be made sure forever before me. Your throne shall be established forever.’ ” 17 In accordance with all these words, and in accordance with all this vision, Nathan spoke to David. (2 Sa 7:8–17).

Jesus--as Messiah--was thus this type of "son of God" as well, and indeed will be the only true descendent of David to fulfill this promise of an eternal throne.

He also was called 'Son of God' in the sense that people can be called 'son of thunder' or 'son of peace'--describing the character of one's life.

But we saw that His claims to being the unique Son of God went beyond these normal uses of the term. His claims to uniqueness and intimacy and unity with God the Father were so extreme and so unambiguous that he would have been deemed insane--if He had not manifested the very power and presence of God in and through His life.

In this article we will build upon the first article, but only point out the ways in which our sonship (and daughter-ship) differs from the unique one of Jesus.

In some sense, we might conceptualize the **quality** of the difference in three simple images:

- The sonship of Jesus is like the sun; our sonship is like the moon (reflecting only a fraction of the sun's light)
- The sonship of Jesus is like an original painting; our sonship is like a copy of it (deriving our image from the original, but not possessing the authenticity or value of it)
- The sonship of Jesus is like a mountain; our sonship is like a photograph of it (based upon its form, but not containing its weighty material substance).

As we move from the conceptual images to **theological themes**, we could state some of the differences in this way:

- The sonship of Jesus was **eternal in both directions** -- it never had a beginning (it always was, even 'before time was created'), and it will never end.
- Our sonship is **eternal in only one direction**-- it begins in time, but it will never end.
- Jesus sonship was **essential**—the Person (Son of God) who took on a fully human nature and who lived in the physical body of Jesus of Nazareth also shares the same non-material ‘body’ or ‘being’ or ‘essence’ as the Person the New Testament calls “God the Father”.
- Our sonship is **legal**—we are ‘adopted’ into the family of God. We have only a human nature and we do not share God's essential nature. [The New Testament teaches us that God dwells *inside* the believer through the ministry of the Holy Spirit, but God's nature does not 'merge' with our human nature to make us 'partially divine' in some way.]
- The sonship of Jesus involved **identity with and equality with God the Father**, even though it was manifested in Jesus' life of voluntary submission to the Father (e.g., Jesus was co-worker in everything God the Father did; to see Jesus was to see the Father; Jesus was to be honored to the same extent the Father was; Jesus co-raised Himself from the dead with the Father).
- Our sonship involves **equality/identity with neither God the Father nor Christ**. Believers are equal sons and daughters -- as 'siblings'--but we are not equal to the Son of God, nor to the Father (even though Christ calls us 'brethren' and 'children' in one prophecy).
- Jesus character as Son was a **perfect expression, perfect replica, and perfect revelation** of the Father's character (the old expression "Like Father, like Son" perfectly applied in this case).

- As adopted children of God, we are supposed to grow into the likeness of The Unique Son of God, and are supposed to imitate the character of the Father. We do this imperfectly now, and our likeness to God's character can increase or decrease, depending on how we live. After the resurrection, we will be like God in *character* fully (but not in *essence*--we will always be only human, even though immortal and glorified at that point), but until then we are **imperfect replicas** of the Father's character

Of course, we are **unlike Jesus** in many, many ways other than sonship:

- We are not described as being **pre-existent, with the glory of the Father** [Jesus: Jn 17.5: *And now, Father, glorify me in your presence with the glory I had with you before the world began*]
- We are not described as **having come down from heaven** [Jesus: Jn 6.38: *For I have come down from heaven not to do my will but to do the will of him who sent me*]
- We are not considered **objects of religious faith or worship**. [Jn 9.35-38: *Jesus heard that they had thrown him out, and when he found him, he said, "Do you believe in the Son of Man?" 36 "Who is he, sir?" the man asked. "Tell me so that I may believe in him." 37 Jesus said, "You have now seen him; in fact, he is the one speaking with you." 38 Then the man said, "Lord, I believe," and he worshipped him.*--Notice: In this passage Jesus affirms himself as BOTH a legitimate object of religious faith AND as a legitimate object of worship! (No rebuke is given to the man at all for worshipping Jesus--even in the presence of the Pharisees!); and Jn 3.15: *that everyone who believes in him may have eternal life.*]
- We are not to claim **ultimate loyalty**. [Jesus: Matthew 10.37: *Whoever loves father or mother more than me is not worthy of me, and whoever loves son or daughter more than me is not worthy of me*]
- We are to be **honored**, but not **co-extensively with the Father**. [Jesus: Jn 5.22 *Moreover, the Father judges no one, but has entrusted all judgment to the Son, 23 that all may honor the Son just as they honor the Father. He who does not honor the Son does not honor the Father, who sent him.*]
- We don't have any **authority over the Holy Spirit to send Him to the earth**. [Jesus: Jn 15.26: *"When the Counselor comes, whom I will send to you from the Father, the Spirit of truth who goes out from the Father, he will testify about me and Jn 16.7: But I tell you the truth: It is for your good that I am going away. Unless I go away, the Counselor will not come to you; but if I go, I will send him to you*]
- Seeing us is NOT equal **to seeing the Father** (it is almost never this way!) [Jesus: Jn 14.9: *Anyone who has seen me has seen the Father. How can you say, 'Show us the Father'? 10 Don't you believe that I am in the Father, and that the Father is in me?*]
- We don't go around **implying that we are equal to God!** [Jesus: Jn 5.17ff: *Jesus said to them, "My Father is always at his work to this very day, and I, too, am working." 18 For this reason the Jews tried all the harder to kill him; not only*

was he breaking the Sabbath, but he was even calling God his own Father, making himself equal with God.]

- Our **works** are not **co-extensive with the Father's**. [Jesus: Jn 5.19f: *Jesus gave them this answer: "I tell you the truth, the Son can do nothing by himself; he can do only what he sees his Father doing, because whatever the Father does the Son also does. 20 For the Father loves the Son and shows him all he does]*
- We don't make claims to have been **the only one to 'see' and 'know' the Father**. [Jesus: Mt 11.27: *No one knows the Son except the Father, and no one knows the Father except the Son and those to whom the Son chooses to reveal him;* and John 6.46: *No one has seen the Father except the one who is from God; only he has seen the Father.*]
- We don't make claims to perfection, sinlessness, **and always-pleasing the Father** [Jesus: Jn 8.29: *The one who sent me is with me; he has not left me alone, for I always do what pleases him;* and Jn 8.46: *Can any of you prove me guilty of sin?]*
- We are never **called 'My Lord and my God'!** [Jesus: John 20.27f: *Then he said to Thomas, "Put your finger here; see my hands. Reach out your hand and put it into my side. Stop doubting and believe." 28 Thomas said to him, "My Lord and my God!" 29 Then Jesus told him, "Because you have seen me, you have believed; blessed are those who have not seen and yet have believed.*]
- We will never be **omnipresent**. [Jesus: Matthew 18.20: *For where two or three are gathered in my name, there am I among them.* And Matthew 28.18f: *Therefore, go and make disciples of all the nations, baptizing them in the name of the Father and the Son and the Holy Spirit. 20 Teach these new disciples to obey all the commands I have given you. And be sure of this: I am with you always, even to the end of the age.*]
- We cannot **raise ourselves from the dead (!)**. [Jesus: Jn 10.17ff: *The reason my Father loves me is that I lay down my life -- only to take it up again. 18 No one takes it from me, but I lay it down of my own accord. I have authority to lay it down and authority to take it up again.*]
- People closest to us would never eventually **call us 'THE Son of God'** [Jesus: Matt 14.33: *Then those who were in the boat worshipped him, saying, "Truly you are the Son of God;* and Matt 16.16: *Simon Peter answered, "You are the Christ, the Son of the living God;* and John 1.26-30,34: *"I baptize with water," John (the Baptist) replied, "but among you stands one you do not know. 27 He is the one who comes after me, the thongs of whose sandals I am not worthy to untie." 28 This all happened at Bethany on the other side of the Jordan, where John was baptizing. 29 The next day John saw Jesus coming toward him and said, "Look, the Lamb of God, who takes away the sin of the world! 30 This is the one I meant when I said, 'A man who comes after me has surpassed me because he was before me.'... I have seen and I testify that this is the Son of God."*
- We are never said to have been **responsible for the creation of the universe (!)** [Jesus: Colossians 1.15ff: *Christ is the visible image of the invisible God. He existed before anything was created and is supreme over all creation, for through him God created everything in the heavenly realms and on earth. He made the things we can see and the things we can't see—such as thrones, kingdoms, rulers,*

- and authorities in the unseen world. Everything was created through him and for him.]*
- We don't **sustain the universe by our words** (!). [Jesus: Hebrews 1.1-3: *Long ago, at many times and in many ways, God spoke to our fathers by the prophets, but in these last days he has spoken to us by his Son, whom he appointed the heir of all things, through whom also he created the world. He is the radiance of the glory of God and the exact imprint of his nature, and he upholds the universe by the word of his power.*]
 - We are never described as **the 'exact imprint' or 'perfect expression'** of God the Father. [Jesus: Hebrew 1.3 (above): *The Son is the radiance of God's glory and the exact representation of his being...*]
 - We are never described as the **Author of Life, Author of Salvation, Destroyer of Death, Savior of the World**, or other titles of Christ. [Jesus: Acts 3.15: *and you killed the Author of life, whom God raised from the dead*; and Hebrews 2.10: *the author of their salvation* ; and 2 Tim 1.10: *but it has now been revealed through the appearing of our Savior, Christ Jesus, who has destroyed death and has brought life and immortality to light through the gospel.*; and John 4.42: *They said to the woman, "We no longer believe just because of what you said; now we have heard for ourselves, and we know that this man really is the Savior of the world.*]

All of the above attributes (and more) are ascribed to Christ in the New Testament. His exalted nature and status is **in every paragraph of the New Testament**. Any honest reader of the New Testament Scripture will be confronted with the true 'more than just man' Person of Christ.

He was somehow the exact 'imprint' of God the Father on a historical person:

"The exact representation of his being (Hebrews 1:3). The word translated "representation" (charaktēr), used only here in the New Testament, originally was used for **an engraving tool or an engraver, a stamp, or even a branding iron. It also came to be used of the image, impress, or mark made, for example on coins or seals.** Metaphorically the word developed the meaning of a distinguishing mark on a person or thing by which it is distinguished from other persons or things. Thus, **the term denotes features of an object or person by which one is able to identify it.** ... as William Lane points out, our author employs the word to make his point for Christian theology. The idea that the Son is the "exact representation of [God's] being" means that he gives **a clear picture of the nature of God.** This echoes other New Testament texts that speak of Jesus as the "form," "likeness," or "image" of the Father." [Arnold, C. E. (2002). *Zondervan Illustrated Bible Backgrounds Commentary Volume 4: Hebrews to Revelation.* (12). Grand Rapids, MI: Zondervan.]

.....

Jesus' sonship is not earthly, physical, genetic, or sexually-based -- as legitimately condemned in the Qur'an -- but rather is a relationship that is somehow 'inside God'. The Son of God is identical to God the Father in both essence/nature and in character/morals. The Son is NOT the Father, and the Father is NOT the Son, but they share the same essence (something like two persons being inside the same body and being able to control the arms and legs together in unison--we do not have this type of thing in nature, but God is beyond our limitations so this could be the case, from our limited perspective).

Our sonship, however--even though also not earthly, physical, genetic, or sexually-based--is not 'inside God' at all. Instead, we are adopted children, made to be legal heirs of the benefits and responsibilities of the future Kingdom of God. Jesus--as the only essential and only ultimate Son--is the primary heir of the Kingdom, but He has stated that He will share those benefits and responsibilities with His disciples.

Of course, in some sense, all creation is a 'child' of God--since He is the Maker. But among the various senses of sonship, the New Testament teaches that the sonship of believers in Christ is distinctive:

"In broad terms all humankind are children of God in that God is their Maker (Isa. 45:11–12). More particularly, Israel has God as its Father (Deut. 32:6ff.; Isa. 43:6–7). But Christians are children of God **in a still fuller sense**: Christ has given to those who believe in him “the right to become children of God—children born not of natural descent, nor of human decision or a husband’s will, but born of God” (John 1:12–13)" [Arnold, C. E. (2002). *Zondervan Illustrated Bible Backgrounds Commentary Volume 4: Hebrews to Revelation*. (195). Grand Rapids, MI: Zondervan.]

Of course, all believers enter the kingdom of God and have a place there--it is a simple matter of trusting Jesus, as we showed from the Bible in part 5 of the series on *Why Did Jesus Let Him Kill Him?*. But God will give greater inheritance gifts, blessings, rewards, and responsibilities to those who obey Him, follow His teachings, and serve Him in this life--even in the face of suffering.

The theological and biblical term for how we become children of God is 'adoption':

"Adoption: Theologically, the act of God by which believers become members of “God’s family” with all the privileges and obligations of family membership. “Sons of God,” a common King James Version (English translation) expression, includes individuals of both sexes numbered among God’s children (Is 43:6; 2 Cor 6:18)." [*Baker Encyclopedia of the Bible*]

The Scripture teaches us that we become legal, adopted children of God through the work of the eternal, essential Son of God:

*But when the right time came, **God sent his Son**, born of a woman, subject to the law. 5 God sent him to buy freedom for us who were slaves to the law, **so that he could adopt us as his very own children**. 6 And because we are his children, God has sent the Spirit of his Son into our hearts, prompting us to call out, “Abba, Father.”* (Ga 4:4–6).

In this passage, the Apostle Paul uses the image of **adoption under Roman law**. Roman adoption was an experience of dying to the past life and being 'born again' into a new family (legally):

"...the profound truth of Roman adoption was that the adoptee was taken out of his previous state and **placed in a new relationship of son to his new father**, his new *paterfamilias*. All his old debts were cancelled, and in effect the **adoptee started a new life as part of his new family**." [Francis Lyall, cited in *Paul: Jew, Greek and Roman*, Stanley Porter (ed), Brill:2008, page 266]

One commentator explains:

"Paul continued his discussion of the privileges that believers receive as full heirs of Abraham through Christ. **Paul used the familial metaphor “adoption” of our salvation while John and Peter used the familial metaphor “born again.”** The adoption metaphor was used primarily in two contexts in Roman culture. In Roman law, adoption was very difficult. A long, involved and expensive legal procedure, once enacted adoption afforded several special rights and privileges: (1) **all debts were cancelled**; (2) **all criminal charges were dropped**; (3) they could not be legally put to death by their new father; and (4) **they could not be disinherited by their new father**. In legal terms, they were **a completely new person**. Paul was alluding to the believers' security in Christ by using this Roman legal procedure (cf. Rom. 8:15, 23). When a father publicly adopted a son, he officially and permanently became his heir. **Also, the metaphor was used in the official ceremony of a boy becoming a man**, held on the 17th of March each year. [Utley, R. J. D. (1997). Vol. Volume 11: *Paul's First Letters: Galatians and I & II Thessalonians. Study Guide Commentary Series* (45–46). Marshall, Texas: Bible Lessons International.]

The apostle John connects the ministry of the incarnate Word (Jesus) with our right to become children of God:

*He (Jesus) came into the very world he created, but the world didn't recognize him. 11 He came to his own people, and even they rejected him. 12 But to all who believed him and accepted him, **he gave the right to become children of God**. 13 They are reborn—not with a physical birth resulting from human passion or plan, but a birth that comes from God.* (Jn 1:10–13).

Our legal standing as adopted children of God is thus **dependent upon** the work of Christ on the Cross. This new legal standing with God—not only as forgiven criminals but now as adopted members of God's family!--is an expression of His love.

How great is the love the Father has lavished on us, that we should be called children of God! And that is what we are! The reason the world does not know us is that it did not know him. 2 Dear friends, now we are children of God, and what we will be has not yet been made known. But we know that when he appears, we shall be like him, for we shall see him as he is. (1 Jn 3:1–2).

This verse point out that our sonship has **two aspects: a present aspect and a future aspect**. The **present** aspect is that we are NOW adopted children of God even in our mortal bodies and with our moral failures, and the **future** aspect is that we will IN THE FUTURE be transformed beyond our mortal state into something greater.

"Although we already have fellowship with Christ through his indwelling Spirit, a time is coming when we will see him face to face, in all his glory (3:2). Just as he could be seen, heard, and touched in his first manifestation, so it will be true at his second appearing. John's statement implies that Christ may come at any time, so we must always be ready. **Though guaranteed eternal life (5:11–12), true believers will nonetheless give account to God (Heb 13:17)** and be judged by their works (Matt 16:27; 2 Cor 5:10).

"At this time in our lives, the world may not fully recognize us as the children of God, but it will when we are fully glorified with Christ. **Nonetheless, our lives should display the fact that we are God's children now. Contrary to the belief of the Pelagians, we do not become children of God by doing right.** Rather, doing right is a sign that we have already become God's children—because we cannot do right on our own.

"In this section, John declares that something inconceivably wonderful is waiting for us—even more glorious than what we now have as God's children. And of this prospect we can be sure: In eternity we will be with Christ and be like Christ. We already have a hint of what this future glory will be like, though the world is completely ignorant of it. Christ will be revealed to us and in us, in all his glory (2 Cor 4:4). **In the same way, believers will be revealed to the world as God's children, sharing in Christ's glory and honor.** This is the hope of every believer, even of all creation itself. As the apostle Paul said, the whole creation is waiting for the day when the children of God will be revealed in all their glory, reflecting the image of Christ (cf. Rom 8:18–30).

"But seeing Christ is something that begins in the earthly life of the believer. The idea is not that we see him physically but that by constantly gazing at Christ, **we will become like him and reflect his glory (2 Cor 3:17–18)**. As John said it, "we will see him as he really is" (3:2). This means more than a merely physiological

occurrence; it means “perceiving,” “recognizing,” even “appreciating.” In order to know someone—to see them as they really are—you have to pass through similar experiences. Therefore, in order to see Jesus as he really is, we must experience the power of his resurrection and the fellowship of his sufferings. This was Paul’s aspiration, and it should be ours (Phil 3:7–14). Of course, this was also John’s aspiration, as expressed in the following verse: “All who have this eager expectation will keep themselves pure, just as he is pure” (3:3). Everyone who has the hope of seeing Christ and being like him realizes that Christ is morally pure and therefore pursues purity now. We can do this only through Christ’s Spirit in us—as Jesus said, “Apart from me you can do nothing” (John 15:5). This is an ongoing purification process, which begins at rebirth and continues until the day we see Jesus. The more pure we become, the clearer our view will be of Jesus, who is pure through and through.” [Osborne, G., & Philip W. Comfort. (2007). Cornerstone biblical commentary, Vol 13: John and 1, 2, and 3 John (347–348). Carol Stream, IL: Tyndale House Publishers.]

So, our sonship as believers has three phases of it:

- The **Past**: Our 100% full legal adoption as children of God the moment we put our trust in Christ as our sacrifice, our substitute on the cross, our ransom, and our rescuer;
- The **Future**: When we get the full rights as 'mature' children of God, when our mortal bodies are resurrected and transformed into immortal and glorious bodies like that of the Risen and Ascended Christ the Son of God; the New Testament refers to this as '*adoption, the redemption of our BODIES*' in Romans 8.23: "*We, too, wait with eager hope for the day when God will give us our full rights as his adopted children, including the new bodies he has promised us.*"
 - The **Present**: We are directed to live like children of God, by imitating the heart of God in this life: *Imitate God, therefore, in everything you do, because you are his dear children. 2 Live a life filled with love, following the example of Christ. He loved us and offered himself as a sacrifice for us, a pleasing aroma to God.* (Eph 5:1–2).

One commentary summarizes:

"In his concluding statement in chapter 4, Paul had instructed believers to be gracious in the same way that God had been gracious in Christ. **He now enjoins believers to become imitators of God as beloved children. Our status as his beloved or dear children, the objects of his love, is the result of the gracious way he has acted toward us**, as described in the first three chapters. Paul exhorted believers, as God’s beloved children, to live in the sphere of love. Paul’s mention of the sphere of love is reminiscent of Christ’s command to the disciples in his farewell discourse,

where he told them to love one another as he has loved them (John 13:34; 15:12, 17). **Our model is Christ who, out of love, gave himself for us as an offering and sacrifice to God. He willingly died on behalf of sinners, who had no love for him, and many, in fact, despised him. What a model!** God was pleased with Christ's sacrifice, which to him was a fragrant aroma. In the Old Testament many animal sacrifices, even when properly prepared, were not received by God as a fragrant aroma because the offerer had a wrong attitude and a heart far from him. In contrast, Christ willingly gave himself to be offered, and he did it to be a pleasant aroma to God. In the same manner, believers are enjoined to exhibit sacrificial love so as to be a sweet perfume not only to God but also to fellow believers (2 Cor 2:14–16). Christ's love cost him his life. Should our love be without cost? [Hoehner, H. W., Comfort, P. W., & Davids, P. H. (2008). *Cornerstone biblical commentary*, Vol. 16: Ephesians, Philippians, Colossians, 1&2 Thessalonians, Philemon. (100–101). Carol Stream, IL: Tyndale House Publishers.]

Jesus speaks of this Himself in the Gospels:

If you love only those who love you, why should you get credit for that? Even sinners love those who love them! 33 And if you do good only to those who do good to you, why should you get credit? Even sinners do that much! 34 And if you lend money only to those who can repay you, why should you get credit? Even sinners will lend to other sinners for a full return. 35 "Love your enemies! Do good to them. Lend to them without expecting to be repaid. Then your reward from heaven will be very great, and you will truly be acting as children of the Most High, for he is kind to those who are unthankful and wicked. 36 You must be compassionate, just as your Father is compassionate. (Lk 6:32–36).

*They are blessed who work for peace, for they will be **called God's children.** (Mt 5:9).*

But in addition to imitating God in our interactions **with others**, we are also urged to interact **with God** as His children, opening our lives and our hearts to him as our Heavenly Father. God gives His adopted children special help, by sending the Holy Spirit--the same spirit that was active in the lives of the Prophets--into our hearts to help us enjoy this relationship with Him:

So you have not received a spirit that makes you fearful slaves. Instead, you received God's Spirit when he adopted you as his own children. Now we call him, "Abba, Father." 16 For his Spirit joins with our spirit to affirm that we are God's children. (Ro 8:15–16).

And because we are his children, God has sent the Spirit of his Son into our hearts, prompting us to call out, "Abba, Father." (Ga 4:6).

We should also note, however, that our present status as adopted children of God is not just a 'legal fiction'. The New Testament teaches in other passages that we were spiritually 'reborn' when we placed our trust in Christ. We were 'born again'--of the spirit and not of the body--by an miracle of God inside our hearts. God gave us a new birth by His powerful Word:

*"Praise be to the God and Father of our Lord Jesus Christ. In God's great mercy he has **caused us to be born again into a living hope, because Jesus Christ rose from the dead.** 4 Now we hope for the blessings God has for his children. These blessings, which cannot be destroyed or be spoiled or lose their beauty, are kept in heaven for you. (1 Pe 1:3–4).*

*For you have been **born again**, but not to a life that will quickly end. Your new life will last forever **because it comes from the eternal, living word of God.** (1 Pe 1:23)*

*Whatever is good and perfect comes down to us from God our Father, who created all the lights in the heavens. He never changes or casts a shifting shadow. 18 He chose to **give birth to us by giving us his true word.** And we, out of all creation, became his prized possession. (Jac 1:17–18).*

So, when we trust in Christ as the provision for our sin-debt and as the Father-sent rescuer of our souls, God **both** gives us new spiritual *life inside* our hearts **and** gives us *legal standing* as His children.

There are many, many blessings that God gives us as we live this life as His children. He is changing us more and more into the likeness of His Son (who is the perfect likeness of the Father's character, remember). He will honor us as His children at the resurrection of the dead. He will walk with us today through our good times and bad times (like a perfect Father would do).

But all of our blessings as His children depended on the death of Christ for us. Without that solution to the problem of human sin and the deserved punishment from God, we would not be able to experience this present relationship of intimacy with the Father, nor would we be able to be honored at the resurrection as children, along with the pre-eminent and unique heavenly Son of God.

Jesus is **our perfect example of submission to the Father** followed by exaltation by the Father, and our lives are to be a 'smaller version' of that. For example, in Jesus' words:

*Rev 3.21: To him who overcomes, I will give the right to sit with me on **my** throne, just as I overcame and sat down with my Father on **his** throne. (We do not share*

the throne of the Father--only Jesus does that--but we share the throne of the Son Jesus).

The eternal Son of God came to earth in the body, birth, and life of Jesus of Nazareth. He always was, and always will be the absolutely unique Son of God the Father. He **showed us what the Father was like**, and **showed us how we were supposed to live** as newly accepted children in God's family. His voluntary and sacrificial death on the cross cleared all the judicial barriers that could stop us from becoming God's children, and He gives eternal life and eternal honor to those who place their trust and confidence in Him. Once we trust Christ as our Redeemer and Savior, we become children of God and are called upon to live lives that reflect the character and goodness of our Heavenly Father. At the resurrection, we will receive many other blessings of God, as co-heirs with the truly unique, incomparable, and essential Son of God Christ.

Much of this is still a mystery to us--but we believe the Scripture and we trust God that He guides us with truth and love.

I hope this helps, friend-- and may you and your loved ones come to trust this heaven-sent Jesus, and to be --because of this faith-- welcomed into the family of God by God Himself!

Glenn